

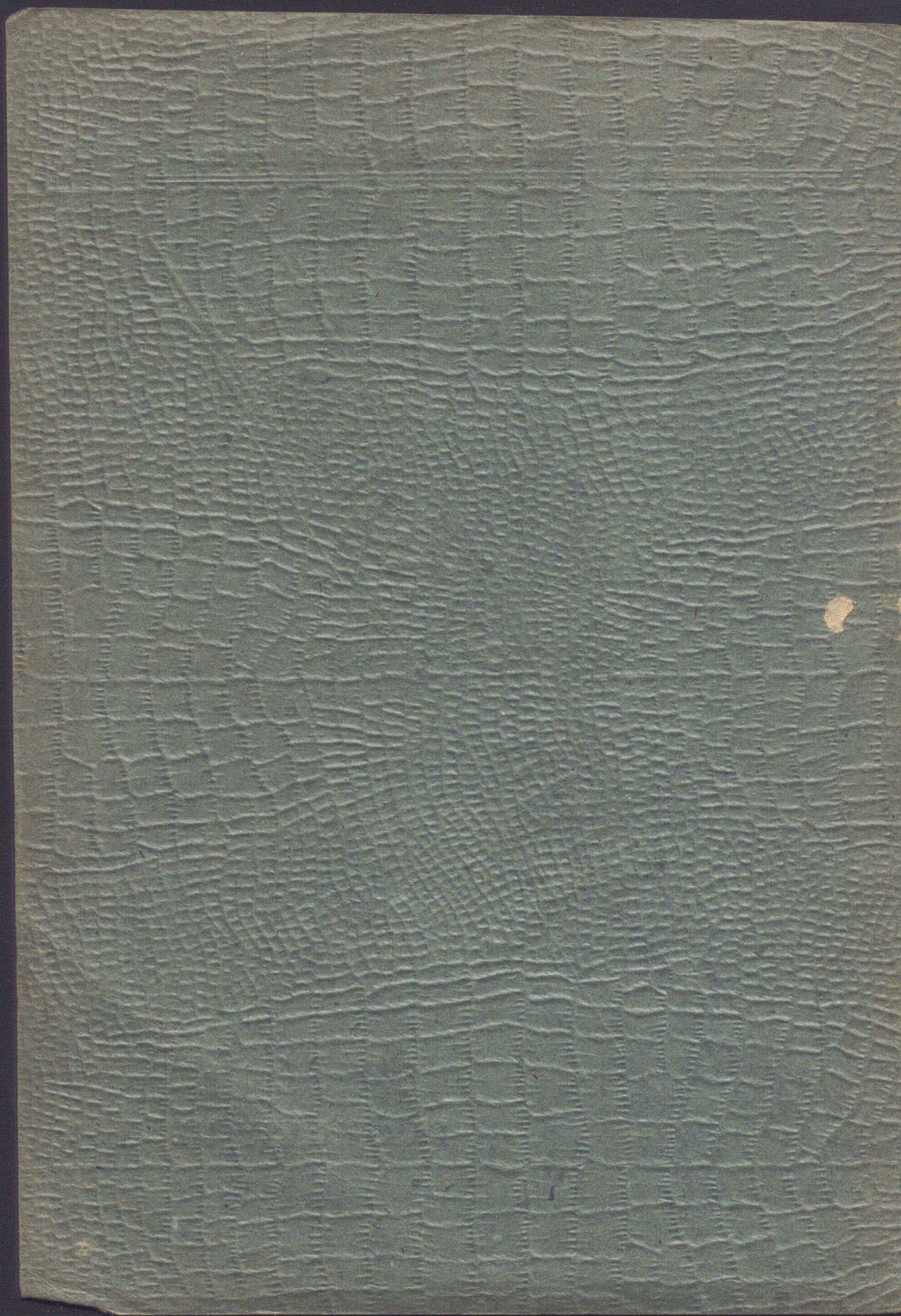
Aprobowany przez Wysoką c. k. Radę Szkolną krajową.

E. URBANEK.

SPIEWNIK SZKOLNY

CZĘŚĆ III.
DLA KLASY III.

H. Oesterreicher.

Nr 432/o M.

ŚPIEWNIK SZKOLNY.

Ułożył

EDMUND URBANEK.

Część III.

(Wysoka c. k. Rada szkolna krajowa poleciła niniejszy śpiewnik do użytku w szkołach ludowych rozporządzeniem z dnia 29. listopada 1904 do L. 44.688.)

Cena egzempl. 80 hal.

L W Ó W.

Nakładem Towarzystwa Pedagogicznego.

Z drukarni i litografii Pillera i Sp.

1905.

Andrzej Juszyński
W Przemysku.

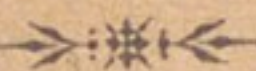
Mus. T. 5189

Przedruk wzbroniony.

1978 K 107/137

Uwaga:

- 1) Niniejszy zbiór pieśni zawiera:
 - a) 20 pieśni z części III-ciej »Szkółki dla młodzieży«,
 - b) 21 „ z »Drugiej książki do czytania«,
 - c) 4 „ nie zawarte w książkach szkolnych.
- 2) Śpiewnik ten zastosowany jest do zakresu nauki klasy III-ciej szkół miejskich 4-, 5- i 6-klasowych: w szkołach 1-, 2-, 3- i 4-klasowych typu wiejskiego nadaje się on do nauki na III-cim stopniu (w 3-cim i 4-tym roku nauki).
- 3) Drugi głos, dodany do niektórych pieśni, służy dla nauczyciela; ewentualnie dla uczniów wyższej klasy lub wyższego stopnia nauki, gdzieby można utworzyć chór dwugłosowy.

Spis pieśni zawartych w Części III-ciej „Szkółki dla młodzieży“:

	str.		str.
1. Szkolny dzwonek . . .	5.	12. Piosnka wiejskiej	
2. Nasz domek . . .	13.	dziewczynki . . .	29.
3. Moja zagroda . . .	14.	13. Dzionek na wsi . . .	36.
4. Nasz kraj . . .	17.	14. Dziewczęta i słońce	37.
5. Pieśń pracowitego		15. Pieśń o Krakusowym	
Krakowiaka . . .	18.	grodzie . . .	41.
6. Piosnka o jesieni	19.	16. Jaskółeczka . . .	38.
7. Mała szwaczka . . .	20.	17. Pieśń przewoźnika	
8. W zimie . . .	23.	(Dniestr) . . .	47.
9. Śpiewka woźnicy . . .	24.	18. Wisła . . .	48.
10. Gosposie . . .	26.	19. Wojak . . .	53.
11. Pieśń kowala . . .	27.	20. Hymn ludu . . .	55.

Spis pieśni, zawartych w „Drugiej książce do czytania“.

	str.		str.
1. Bóg czuwa	6.	11. Krakowiak	30.
2. Do Boga	7.	12. Do bociana	32.
3. Przed nauką	5.	13. Pszczółka	39.
4. Po nauce	9.	14. Piosnka rolnika	43.
5. Niema jak nasz kraj	17.	15. Pieśń o chlebie	44.
6. Dziewczę i gołębek	15.	16. Pieśń żniwiarzy	45.
7. Śpiewka dziewczyny	20.	17. Wisła	48.
8. Szanuj każdego! . .	21.	18. Moje bogactwo	50.
9. Zima	22.	19. Pożegnanie	52.
10. Pieśń kowala	27.	20. Dobranoc	53.
		21. Hymn ludu	55.

Spis pieśni, nie zawartych w książkach szkolnych.

	str.
1. Ojciec z niebios. . . .	6.
2. Zachęcenie do nauk. . .	10.
3. Chcesz być mądrym? . .	11.
4. Marsz na wiosnę. . . .	34.

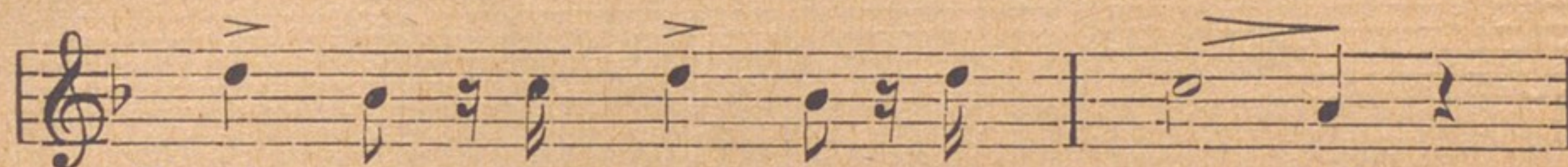
1. Szkolny dzwonek.

Umiarkowanie.

E. U.

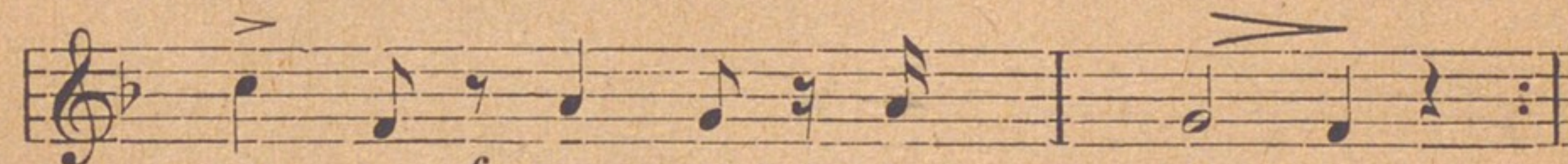
f 1 Ja - kiż to głos gó - rą le - ci,
2. Szko - ła, jak ma - tka was wzy - wa,

Dźwię - czny, do - no - śny, we - so - ły?
Pła - ci na - u - kę mo - zo - ły,

p To dzwo - nek wo - ła na dzie - ci: »Do
Bo - skie wam pra - wdy od - kry - wa; Do

szko - ły, *f* dzie - ci, do szko - ły!
szko - ły, dzie - ci, do szko - ły!

3. Tu uczą jak żyć potrzeba.
Niechże was wiodą Anioły!
Niech błogosławi Bóg z nieba!
Do szkoły, dzieci, do szkoły!

4. Dzwon, dzwon, dwoneczku nasz złoty!
Dźwięk twój tak miły, wesoły,
Więc pełni wiary, ochoty,
Pójdziemy za nim do szkoły.

2. Bóg czuwa.

Swobodnie.

A. Weber.

p Z nie-ba, gdzie gwiazd ty - le, Gdzie a - nioł - ki
Słu-cha więc w o - bło - ku Prośb ich w dzień i
są, Pa - trzy Bóg tak mi - le,
w noc, I na ka - żdym kro - ku
Cze - go dzie - ci chcą.
Bie - rze je w swą moc.

Druga książka do czytania, ust. 11.

3. Ojciec z niebios!

(Modlitwa z opery „Halka“.)

Powoli, nabożnie.

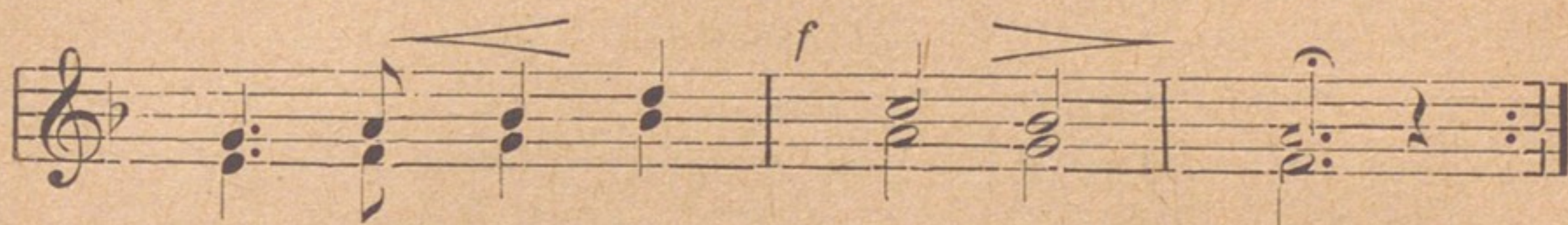
St. Moniuszko.

p
1. Oj - cie z nie - bios! Bo - że, Pa - nie!
2. Bo - że wiel - ki, my w po - ko - rze
Tu na zie - mię ze ślij nam.
Ła - ski Twej bła - ga - my Cię,

Two - je świę - te
Bo dłoń Two - ja

zmi - ło - wa - nie
wszy - stko mo - że,

Tu na zie - mię
Ach nad na - mi

ze - ślij nam.
zli - tuj się!

4. Do Boga.

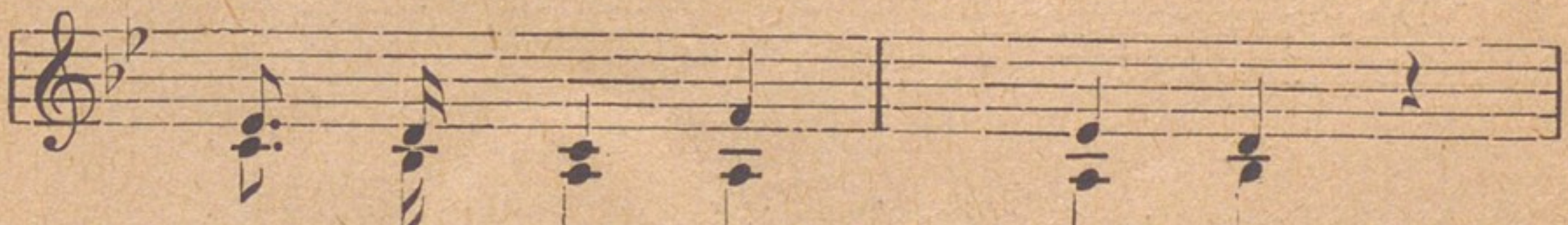
Powoli, uroczyście,

W. Wojnarski.

1. Niech się pieśń do
2. On nam li - ściem.

Bo - ga wzno - si!
zdo - bi drze - wa,

On oj - cem my
A kwia - ta - mi

dzie - ci;
łą - ki;

On nam de - szczem
Z Je - go wo - li

zie - mię ro - si
sło - wik śpie - wa,

On nam słoń - cem świe - ci.
Ko - sy i sko - wron - ki. świe - ci.
- wron - ki.

3. On pełnymi zbóż kłosami
Okrywa zagony.

On sad stroi owocami
On nam daje plony.

4. On gwiazdami niebo złoci
I zapala zorze:

Ach za tyle Twojej dobroci
Dzięki Tobie, Boże!

Druga książka do czyt. ust. 42

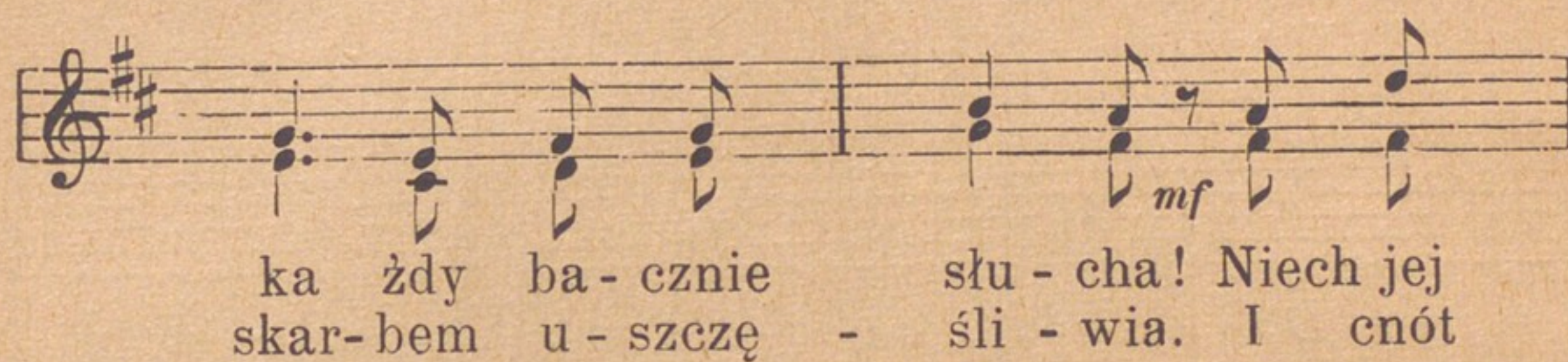
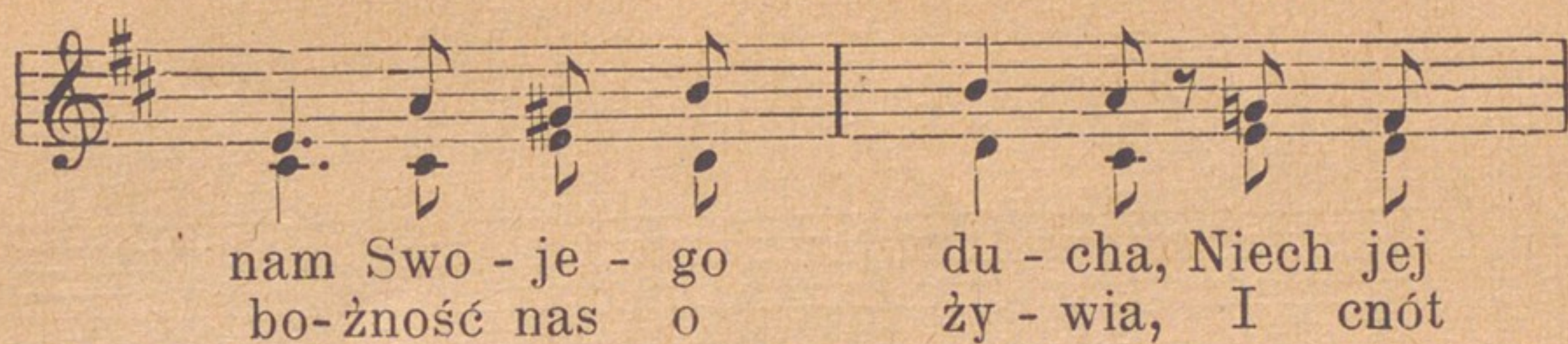
5. Przed nauką

Cokolwiek wolno.

Szafrński.

1. Oj - cze wi - mię Twe - go Sy - na Na - u -
2. Nie - chaj słu - cha i ko - rzy - sta: Bo w na -

ka się roz - po - czy - na: Ze - ślij
u - ce pra - wda czy - sta; Niech po

Druga książka do czyt. ust. 172

6. Po nauce.

(Melodya, jak w „Pieśni przed nauką“.)

Boże wielki, Tobie dzięki
Za nauki odebrane:
Z Twojej to wszechmocnej ręki
Były nam dziś udzielane.

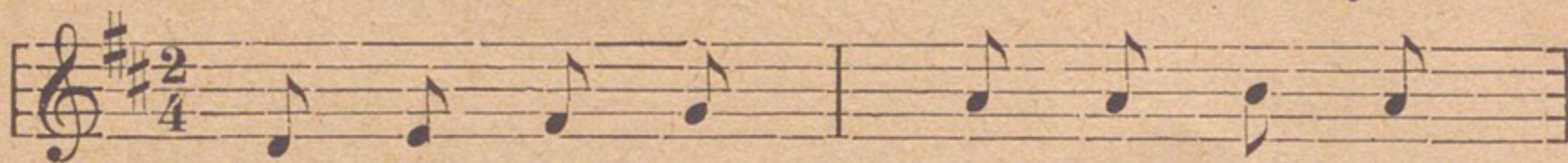
Składamy Ci dziękczynienia
Za wszystko, co nam tu dali;
Będziemy bez wypocznienia,
Jak Ty każesz, pracowali.

Druga książka do czyt. ust. 174.

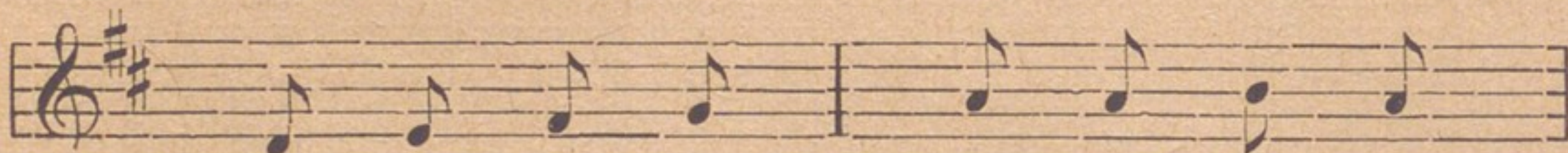
7. Zachęcenie do nauk.

Tempo marsza.

W. Wojnarski.

mf 1. Hej! Hej! chło - pcy, hej stu - den - ci!
 2. Kto le - ni - wy do ro - bo - ty,

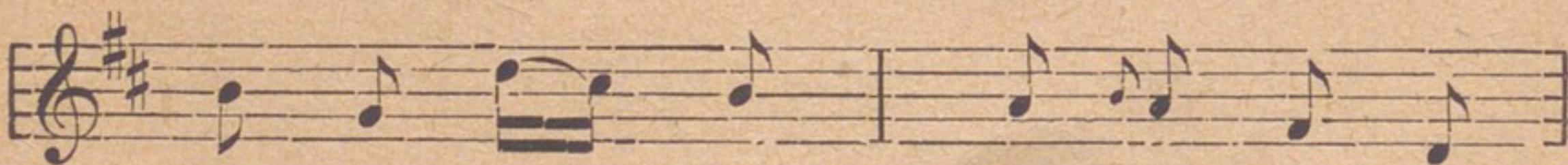
Do - kła - daj - cie szcze - rej chę - ci,
 Nie ma chę - ci i o - cho - ty,

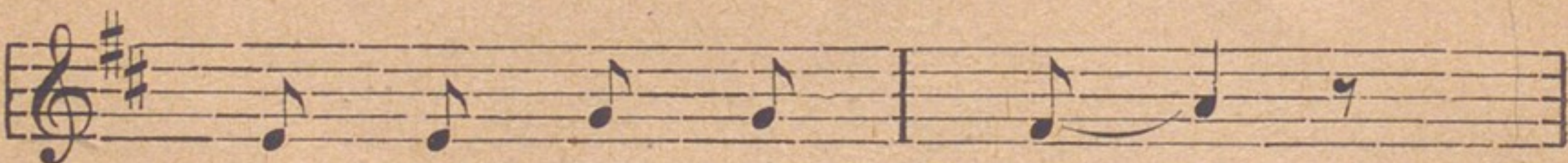
O - pła - ci się trud, O - pła - ci się
 Ten już nie nasz druh, Ten już nie nasz

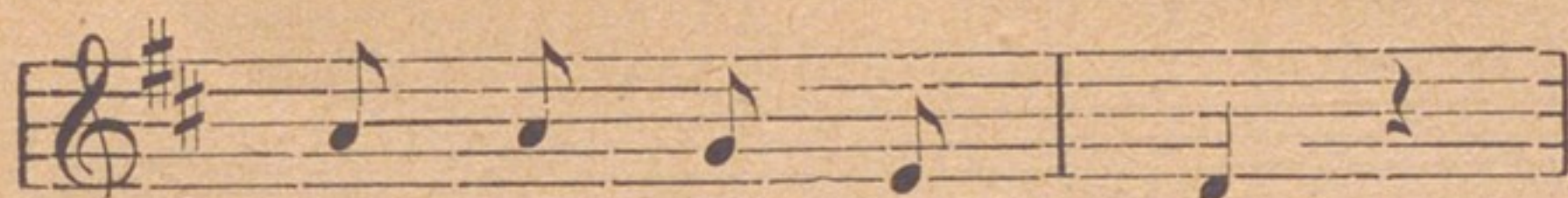
trud. Bo z na - u - ki czło-wiek sły-nie,
 druh. A - le, kto do pra - cy sko - ry,

Bo z na - u - ki szcze-ście pły - nie,
 Kto ko - rzy - sta z ży - cia po - ry,

Gdy - by z pa - siek miód,
 Ten ko - le - ga zuch,

Gdy - by z pa - siek miód.
Ten ko - le - ga zuch.

Chcesz być bracie rzemieślnikiem,
Urzędnikiem, lub rolnikiem,
Rozum musisz mieć!

Nie dokaże żadnej sztuki
Bez oświaty, bez nauki
Czy to pan, czy kmieć!

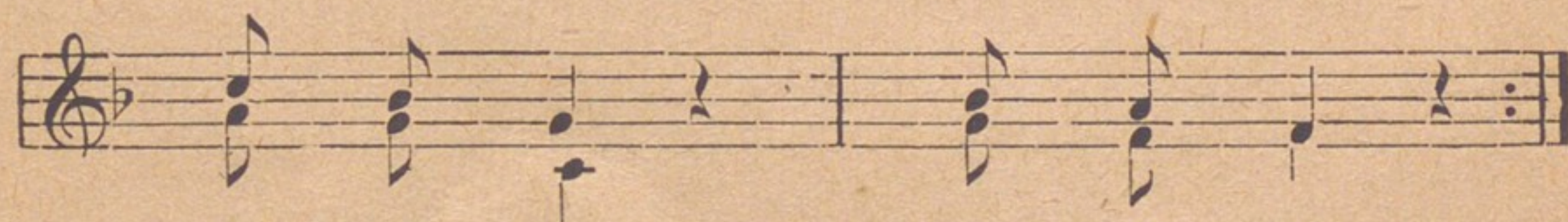
8. Chcesz być mądrym?

Mazur.

J. Schmettau.

f 1. Chcesz być mą - drym mój ko - chan - ku,
Wsta - waj chę - tnie co po - ran ku,

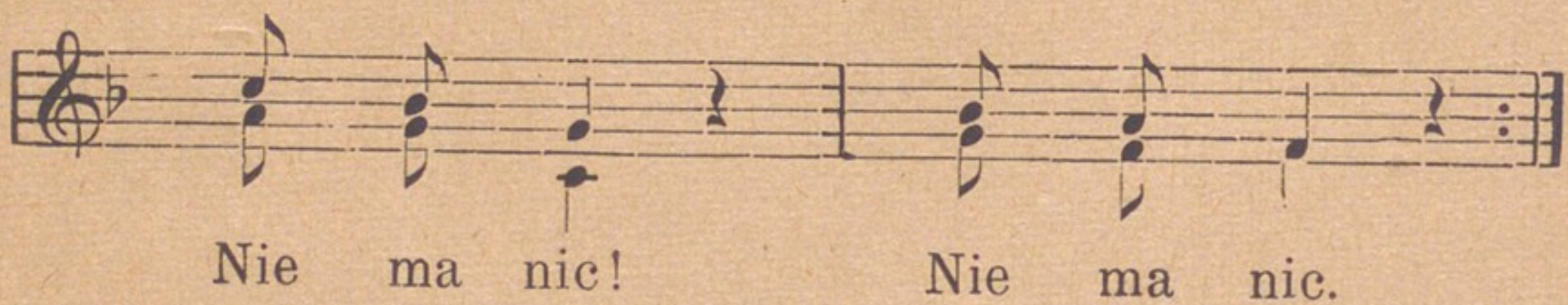

Nie bądź leń!
Sko - ro dzień,

Nie bądź leń!
Sko - ro dzień.

p Ra - no zry - waj się z po - du - szek,

Kto z ochotą rano wstaje
Skoro brzask,
Temu Pan Bóg hojnie daje
Wiele łask.

Rano zrywaj się z poduszek,
i t. d.

Leń nie zazna nic dobrego,
Co jak kloc,
W łóżku leżąc, z dnia białego
Robi noc.

Rano zrywaj się z poduszek,
i t. d.

9. Nasz domek.

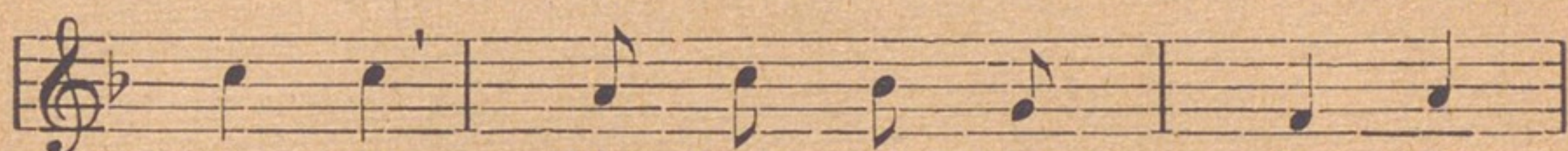
Ochoczo.

Mel. lud. według Maszyńskiego.

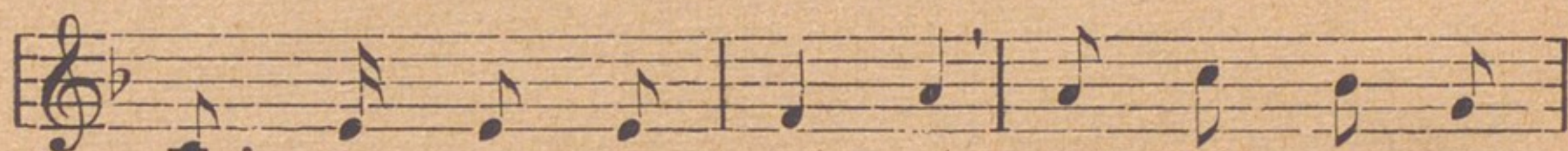
mf 1. O, jak- że ja ko- cham Ten do- mek nasz

2. O, jak- że ja ko- cham Ten dach nasz po-

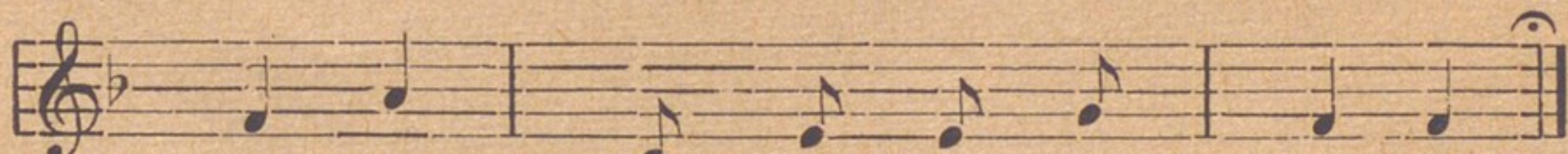
dro- gi, Te ścia- ny bie - lu - chne,

chy- ły, Na któ- rym się za - wsze

Te li - po - we pro - gi, Te ścia - ny bie-

Bo - cia - ny gnie - ździ - ły, Ne któ - rym się

lu - chne, Te li - po - we pro - gi.

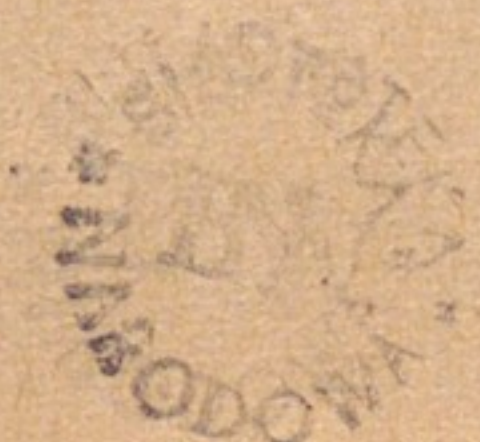
za - wsze Bo - cia - ny gnie - ździ - ły.

Tu codzien do Boga
Zanoszę błaganie,
Przed świętym obrazkiem,
Co wisi na ścianie.

Ten domek nasz stary
— Słyszałem od taty —
Dziad naszego dziada
Budował przed laty.

Ten domek nasz stary
Nie od dziś już stoi;
A przecież się burzy
I wichrów nie boi.

Więc jak cię nie kochać
Nasz domku ubogi?
Nad wszystkie pałace
Ty mi jesteś drogi.

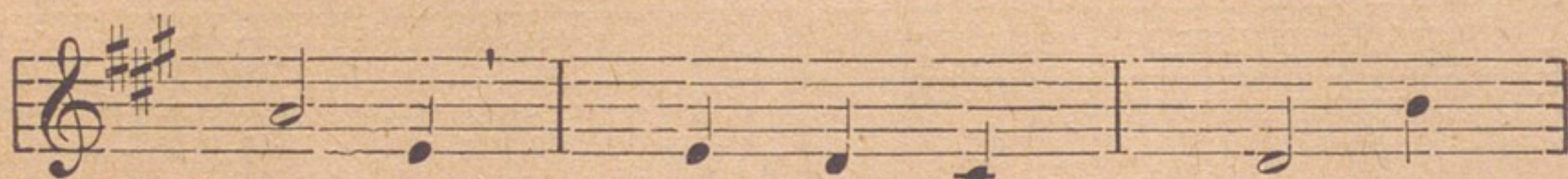
10. Moja zagroda.

Umiarkowanie.

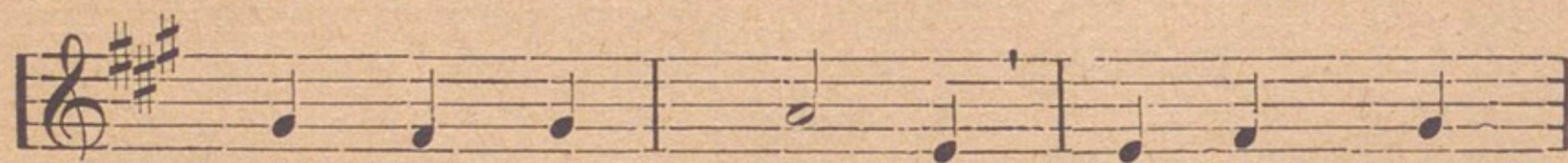
E. U.

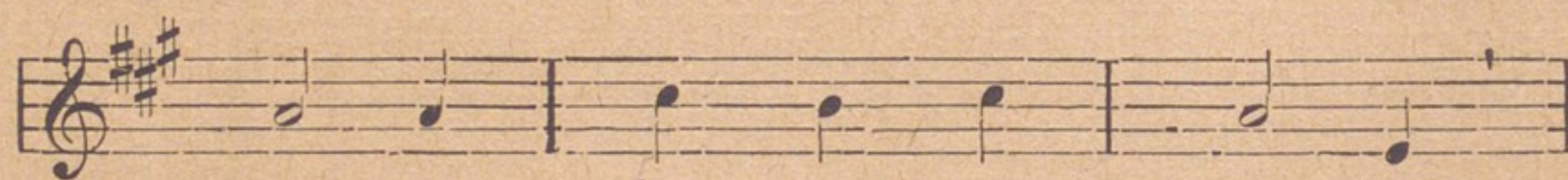
mf 1. Jak to ja so - bie Cha - tkę o -
2. Ścia - ny bie - lo - ne, O - kna zie -

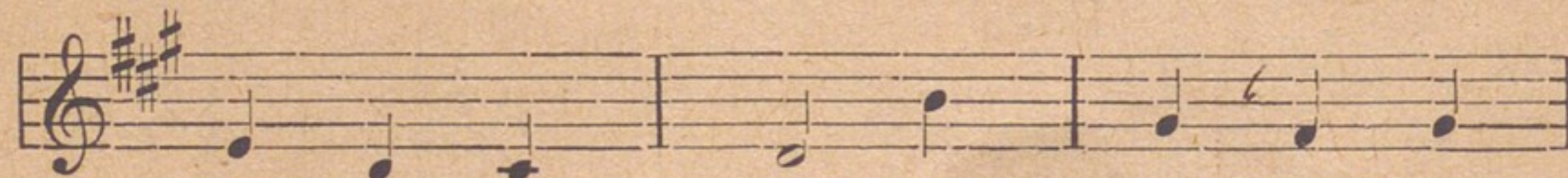
zdo - bie, Ten mój ko - cha - ny
lo - ne, Czy - sta po - wa - ła,

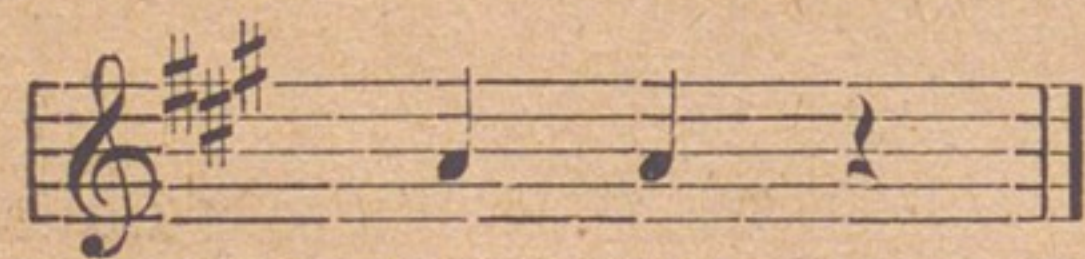
Do - mek dre - wnia - ny! Wi - zbie, w ko -
Po - dło - ga bia - ła. Stół ma - lo -

mo - rze Śli - cznie u - ło - żę
wa - ny Do i - zby spra - wie,

I wszę - dzie, wszę - dzie Ład u mnie
A ko - ło ścia - ny Ła - wy u -

bę - dzie.
sta - wie.

Będzie też łóżko
Z białą poduszką;
Nad niem bez skazy
Śliczne obrazy.

Na krzyżu święty
Jezus rozpięty
I Częstochowska
Matuchna Boska.

A przede drzwiami
Lipę zasadzę;
Wkoło płotami
Sad oprowadzę.

Gdy izbę moję
Tak już przystroję,
To wokół chatki
Posieję kwiatki.

Na nich i pszczołka
Czasem usiedzie
I do kościółka
Wianek z nich będzie.

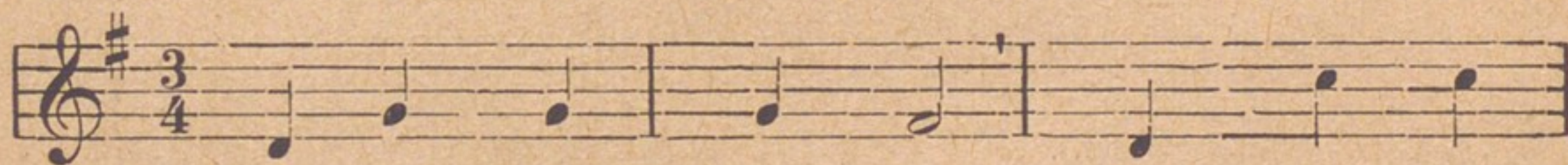
Będzie tam gruszka,
Śliwy, jabłuszka;
Słowem — co chcecie,
Wszystko znajdziecie.

Szkółka dla młodzieży. Część III., ust. 23.

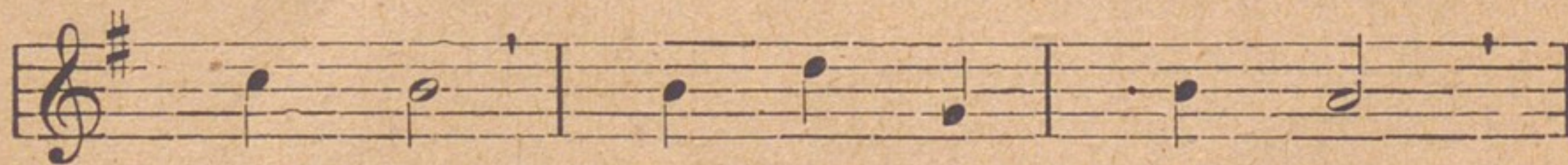
11. Dziewczę i gołąbek.

Umiarkowanie (lekko).

M. Weryho.

p 1. Je - dno dziew - cząt - ko, dziew - cząt - ko
2. Cho-wa - ło w zi - mie, w le - cie cho-

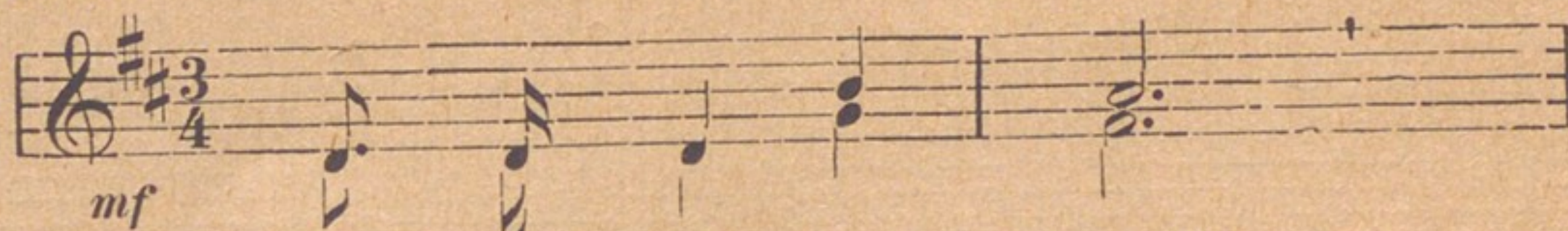

ma - łe, Cho - wa - ło so - bie
wa - ło I z te - go wiel - ką

12. Nasz kraj.

E. U.

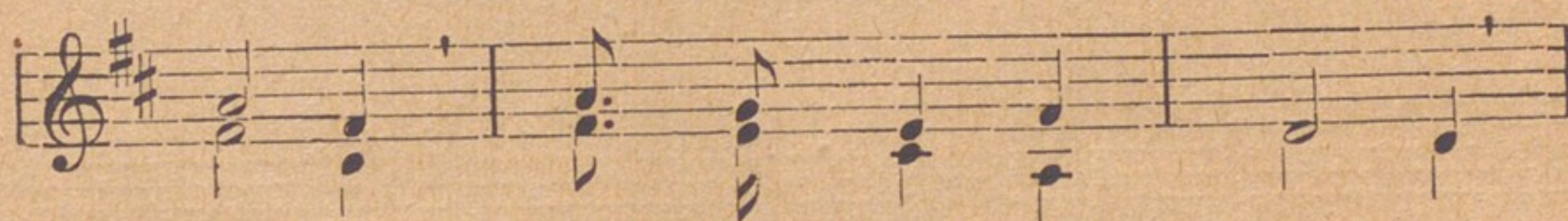
Ochoczo.

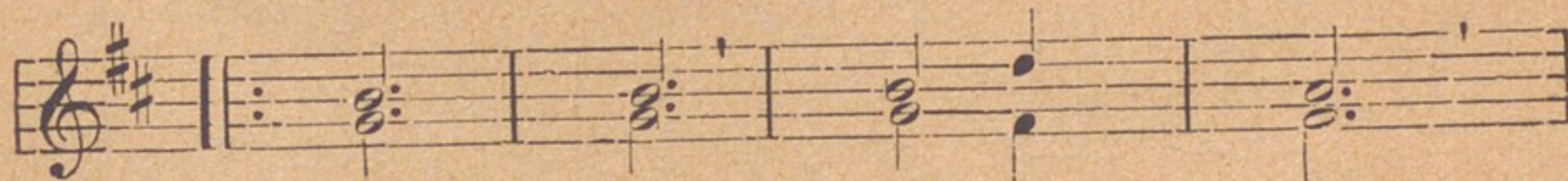
1. Nie - ma, jak nasz kraj!
2. Nie - ma, jak nasz kraj!

To nam skrzyp-ku graj! Nie wie - my, jak
To nam skrzyp-ku graj! Mi - ła swo - ja

ko - mu, Nam naj - le - piej w do - mu.
cha - tka, Jak ro - dzo - na ma - tka.

f Nasz kraj, to nasz raj!

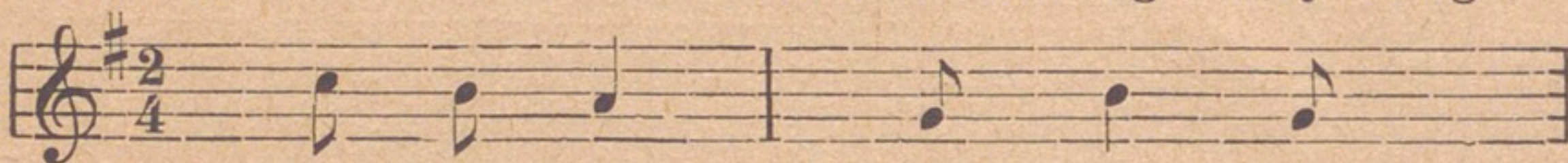
To nam graj i znaj!
Niema, jak nasz kraj! Cudze kraje znajmy,
To nam srzypku graj! Ale swój kochajmy!

Nasz kraj, to nasz raj i t. d.

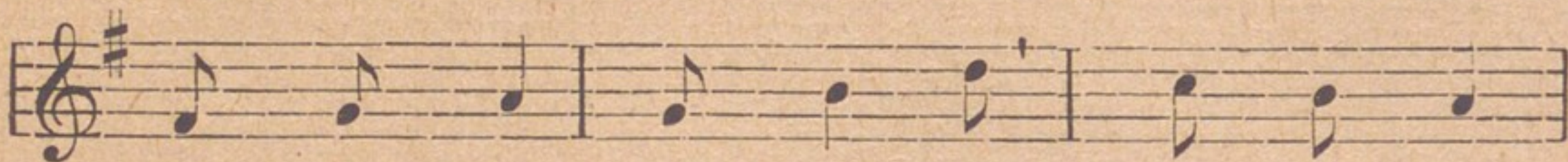
13. Pieśń pracowitego Krakowiaka.

Żwawo.

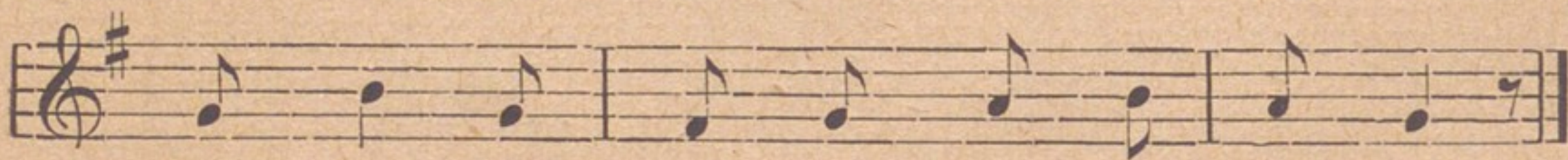
Mel. lud. według Maszyńskiego.

mf 1. We - se - li - śmy chłop - cy,
2. Pły - nie wo - da, pły - nie,

Zu - chy Kra - ko - wia - cy, Sko - rzy do
Po ka - my - kach hu - czy; Kto nie chce

za - ba - wy, Lecz skor - si do pra - cy.
pra - co - wać, Bie - da mu do - ku - czy.

3. Miej pieniędzy beczkę,
A próżnuj, mospanie,
Wnet majątek przejdzie,
A bieda zostanie.

4. Płynie woda, płynie,
Nic jej nie zatrzyma;
Bez Boga i pracy
Nigdzie szczęścia niema.

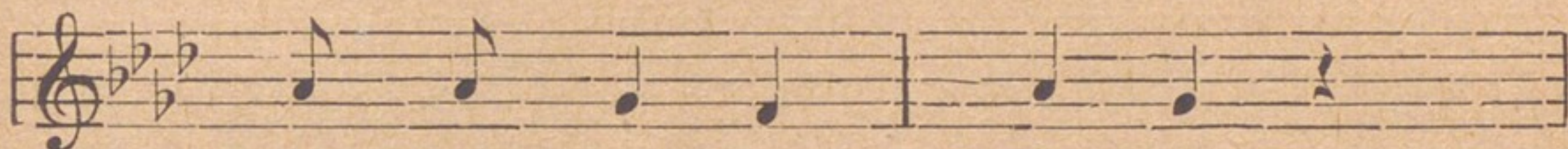
14. Piosnka o jesieni.

Powoli, smętnie.

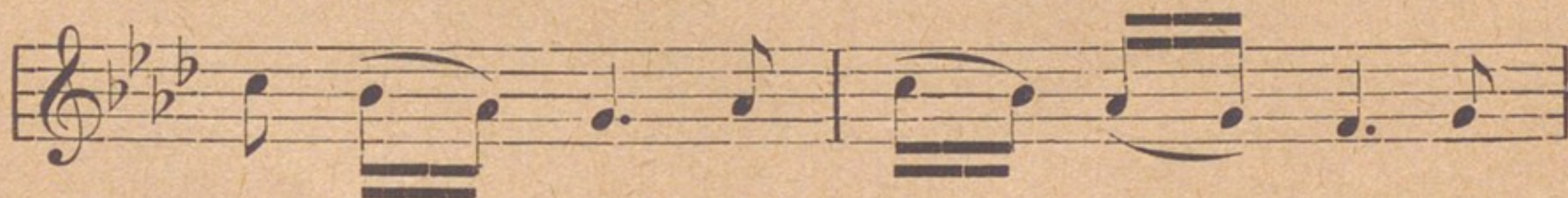
E. U.

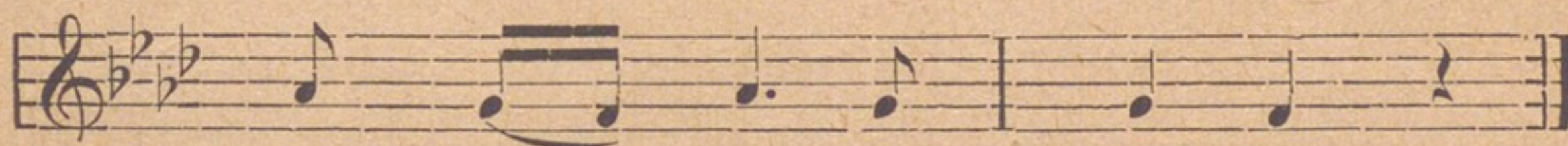
p 1. Pod o - wo - cem gną się drze - wa,
2. Kró - tkie dzion - ki, dłuż - sze no - ce,

Ja - błoń się ru - mie - ni
Szu - mi wiatr przez po - le;

Co - raz smu - tniej pta - szę śpie - wa
Lecz się rol - nik nie kło - po - ce;

Zwy - kle, jak w je - sie - ni.
Zbo - że już w sto - do - le.

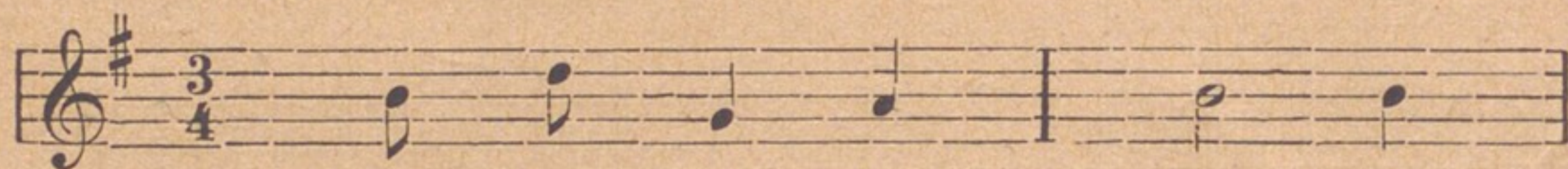
3. Przyszła jesień gospodarna,
Dała, co potrzeba,
Nasypała w spichrze ziarna,
Więc nie braknie chleba.

Szkółka dla młodzieży. Część III ust. 29.

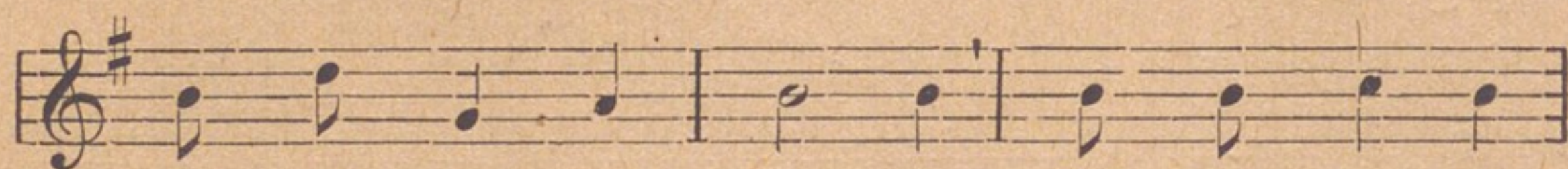
15. Śpiewka dziewczyny.

Wesoło, żywo.

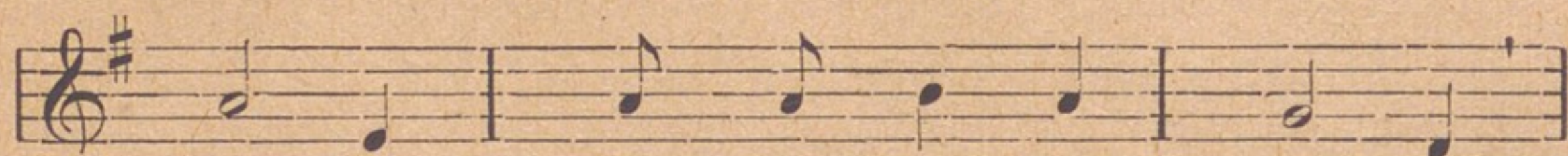
E. U.

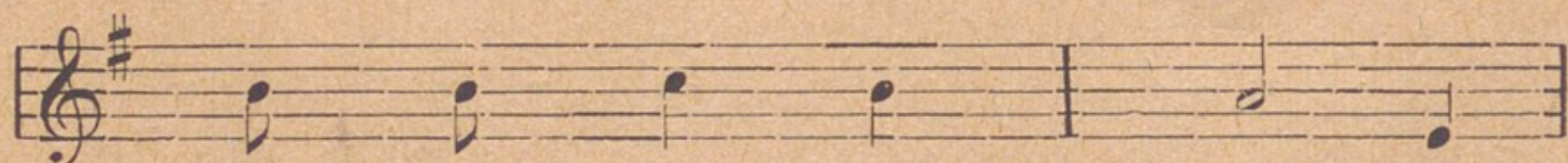
mf 1. Bia - ła pa - ję - czy - na
2. Wy - szy - ła - bym so - bie

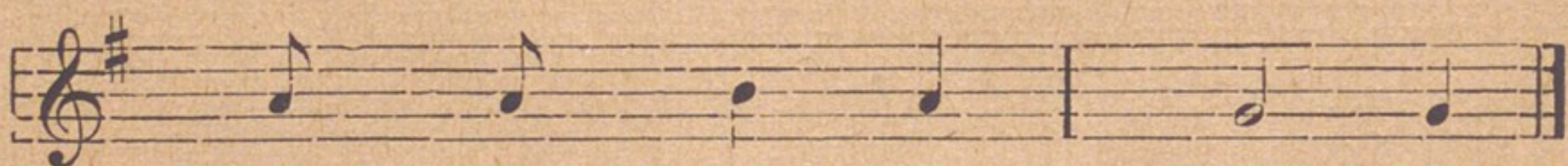
ścier - ni - ska o - kry - ła; Oj, że - bym ja
bie - lu - chną chu - ste - czkę, Bra - ci - szko - wi

pręd - ko szyć się na u - czy - ła!
me - mu pię - kną ko - szu - le - czkę.

Oj! że - bym ja pręd - ko
Bra - ci - szko - wi me - mu

szyć się na - u - czy - ła!
pię - kną ko - szu - le - czkę.

3. Nosiłby braciszek piękną tę koszulkę,
Modliłby się ze mną za naszą matulkę.

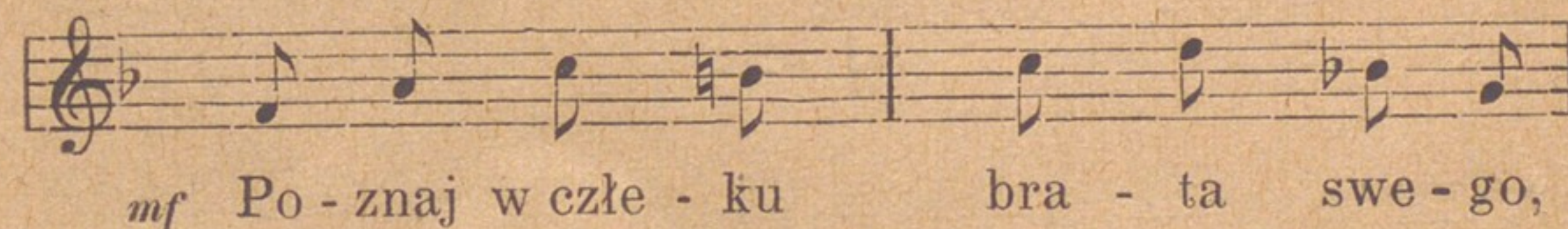
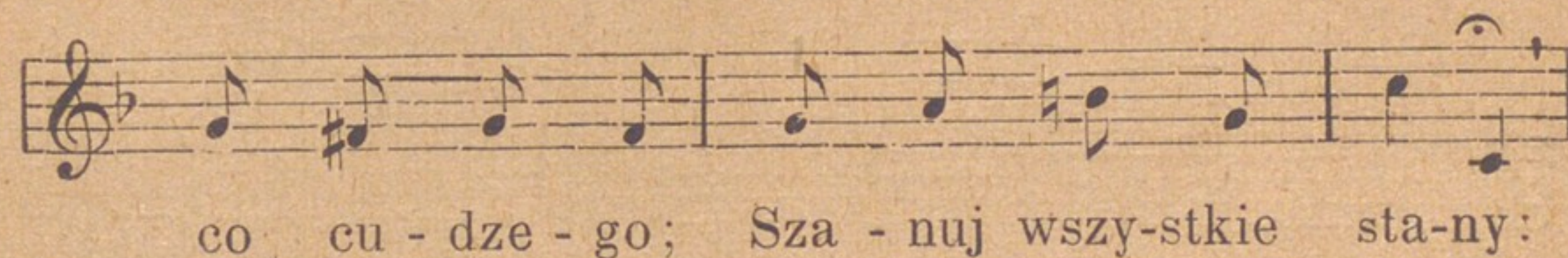
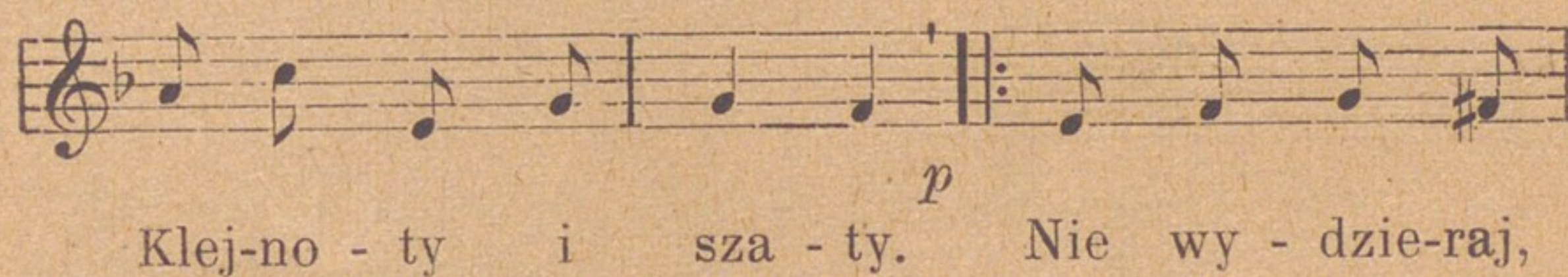
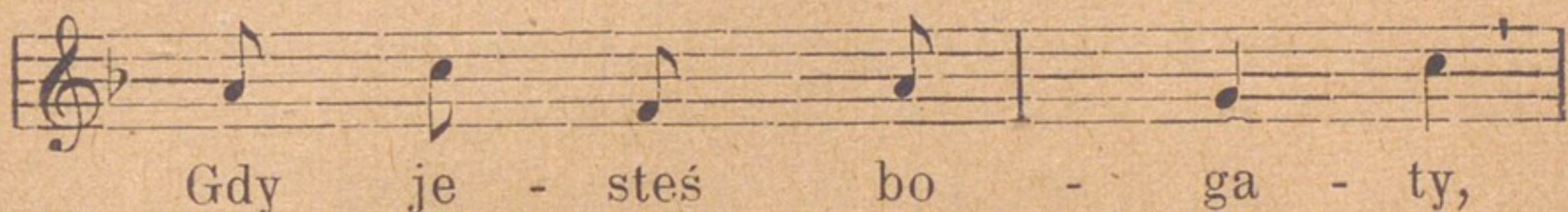
4. Że mnie tak młodziuchną szyć już nauczyła,
Żem mu koszuleczkę tak pięknie uszyła.

Druka książka do czytania, ust. 9'.
Szkółka dla młodzieży. Część II. Ust. 56. p. t. „Mała szwaczka.”

16. Szanuj każdego!

Krakowiak.

Mel. K. Kurpińskiego, znana z klasy II.

Druga książka do czytania, ust. 148.

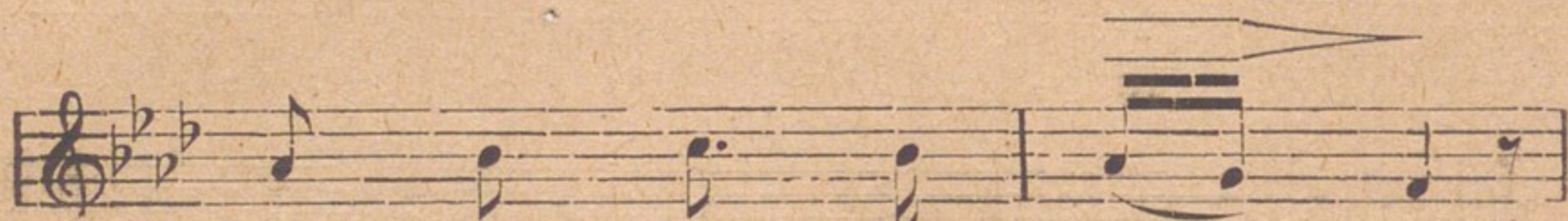
17. Zima.

Niezbyt powoli.

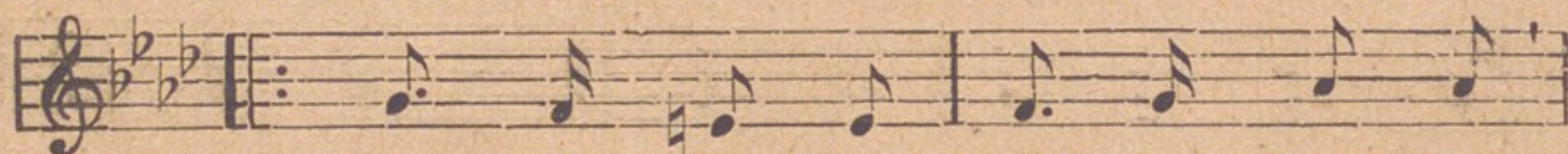
Mel. E. U., znana z II. klasy.

p 1. Zni - kło la - to u - lu - bio - ne,
2. Wszę - dzie świe - ży śnieg się bie - li,

Przy - szła bla - da zi - ma :
Po - krył szron o - gro - dy ;

Drze - wa z li - ści ob - na - żo - ne,
Zie - mia ca - ła, jak w po - ście - li,

Smu - tno przed o - czy - ma.
A na rze - kach lo - dy.

3. Ziemia, matka ukochana, 4. Błada zimą, nie radosna ;
Leży, jak nieżywa, Ziemia śpi wśród ludzi,
Bo i ona spracowana Dopóki jej ze snu wiosna
W zimie odpoczywa. Znowu nie przebudzi.

Druga książka do czyt., ust. 40.

18. W zimie.

Powoli, z czuciem.

E. U.

p 1. Oj wró - ci - ła zi - ma,
Bia - łym śnie - giem w ko - ło

z mro - za - mi wró - ci - ła,
ca - ły świat po - kry - ła.

f Wi - cher wy - je w po - lu,

hu - la przez za - go - ny,

p Tyl - ko wró - bel ćwier - ka

i gdzieś kra - cza wró - ny.

2. Lecz, choć zima sroga, nie czujesz jej w chatce,
Bo ci dobrze, dziecko, przy ojcu i matce.
Ale są na świecie sieroty, biedaki,
Którym zima strasznie daje się we znaki.

3. Nikt ich do swojego serca nie przytuli,
 Bo nie mają ojca, nie mają matuli;
 I ze łzami patrzą, załamawszy dłonie,
 Na ten jasny ogień, co w twojej chacie płonie.

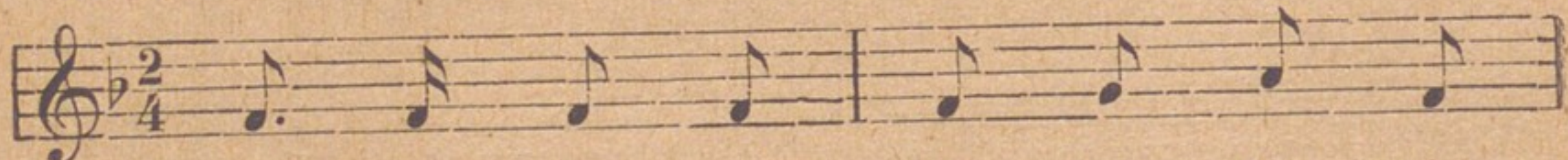
4. Złóż więc kornie ręce i módl się do Boga,
 Że cię nie dotknęła, jak ich, dola sroga!
 Bo czem jest nad ziemią słoneczko dla kwiatka,
 Tem dla ciebie, tutaj, jest ojciec i matka.

Szkółka dla młodzieży. Część III. Ust. 86.

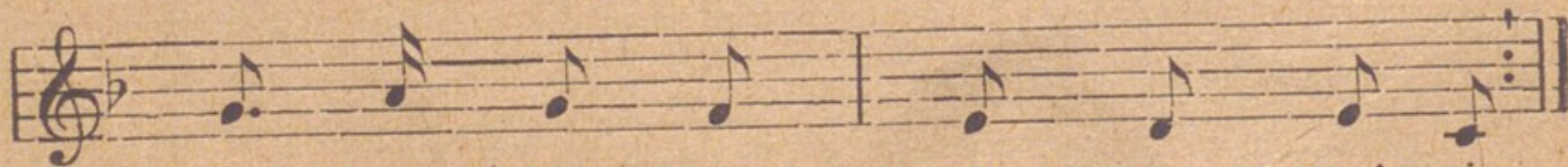
19. Śpiewka woźnicy.

Zywo.

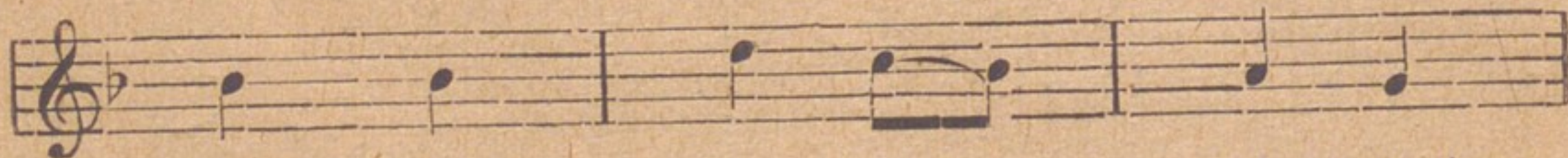
E. U.

p 1. Je - śli się do - wie - dzieć chce - cie,
 To wam po - wiem: nie - ma pa - na

Kto jest naj - szcze - śli - wszym w świe - cie,
 Szcze - śli - wsze - go nad fur - ma - na.

f Wi - sta! Het - ta! w le - wo!

2. Czy tam wozem, czy też biedą,
 Konie moje szparko idą.
 Gdy mam obrok i maźnicę,
 Niemasz pana, nad woźnicę!
 Wiśta! hetta! w lewo! i t. d.

3. Czy przez góry, czy przez błonie,
 Równy ciągną wóz mój konie,
 Bo go nazbyt nie ładuję,
 Owsa koniom nie żałuję.
 Wiśta! hetta! w lewo! i t. d.

4. Hej! zaprzęgaj, ładuj bryki,
 I zbierz wszystkie swawolniki,
 I leniuchów zbierz łaskawie:
 Do Tatarów ich odstawię!
 Wiśta! hetta! w lewo i t. d.

5. Tych, co wiecznie w sądzie siedzą,
 Co się biją wciąż nad miedzą,
 Wezmę także na swe wozy
 I zawiozę wprost do kozy!
 Wiśta! hetta! w lewo! i t. d.

6. Danaż moja, dana, dana!
 Ten nie wart nazwy furmana.
 Kto co karczma wódkę pije
 I pijany konie bije.
 Wiśta! hetta! w lewo! i t. d.
 Hetta! wiśta! wio!

Szkółka dla młodzieży. Część III. Str. 7.

20. Gosposie.

Ochoczo.

Mel. lud. „Dwie Marysie“ Ludwikowskiego.

mf 1. Dwie Ma - ry - sie chwa - li - ły się
 2. Pierw-sza mó - wi: „Ja za - mia - tam,
 Przed są - siad - ką Zo - sia,
 Sprzą - tam, prze - dę, szy - ję;
 Ja - ką rzą - dną, pra - co - wi - tą
 Co po - dar - te, to za ła - tam;
 Ka - żda jest go spo sia.
 Co bru - dne, u - my - ję.“

3. „I ja także nie próżnuję,“ 4. »A ja pasę krówki obie!“
 Druga na to rzecze, — „A ja bydłał troje!“
 „Dzieci bawię, jeść gotuję; Ja zaś masło zawsze robię!“
 Wiem, jak chleb się piecze.“ — „A ja sama doję,“

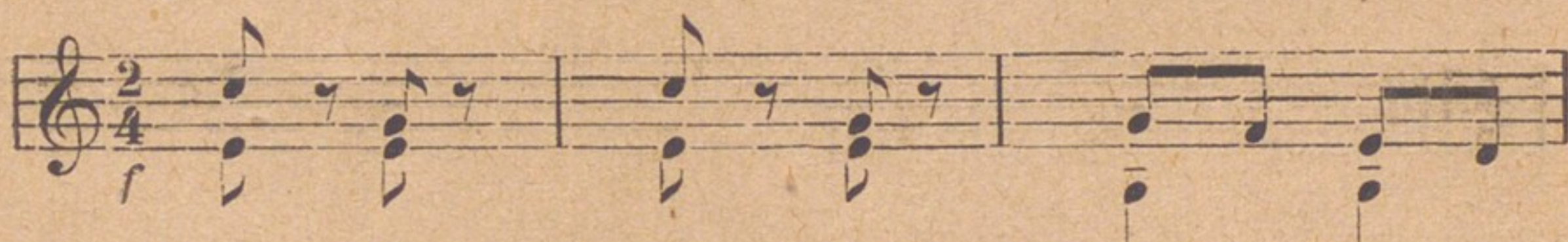
5. „Ej, gosposie! — mówi Zosia —
 Pochwałę was rada,
 Tylko same się nie chwalcie,
 Bo to brzydka wada.“

Szkółka dla młodzieży. Część III. Ust. 17.

21. Pieśń kowala.

Tempo marsza.

E. U.

1. Stu - ka, dzwo - ni, Młot w mej
 2. Patrz-cie, dzie - ci! Kru - szec

dło - ni, Gdy że - la - zo
 świe - ci! Po ko - wa - dle

w ku - żni - ku - ję, Ręk mych ni - gdy
 ku - ją mło - ty: Bę - da ra - dła,

nie ża - łu - je, Bo pró - żnia - ctwo
bro - ny, gro - ty I pod - ko - wy

zdro - wiu szko - dzi; Pil - na
dla ko - ni - ka I pług

pra - ca szczę - ście ro - dzi.
pię - kny dla rol - ni - ka.

f Ko - cham ja mój stan,
Ko - cham ja mój stan,

Bo w nim je - stem pan!
Bo w nim je - stem pan!

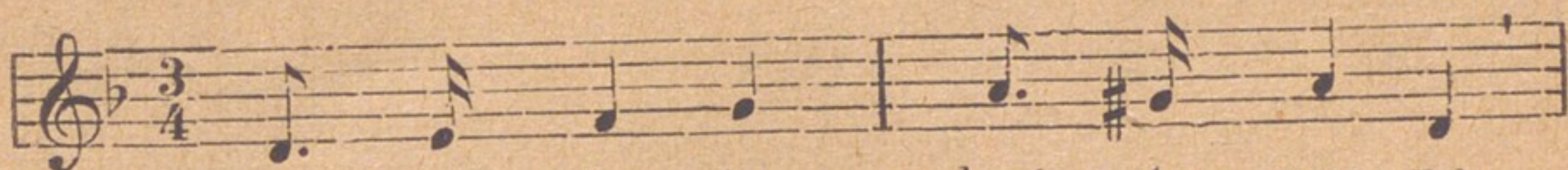
3. Gdyby padło — na kowadło
Stu leniuchów, tobym kował,
Wcalebym ich nie żałował.
Chętnie chciałbym ich przerobić

I do pracy usposobić.
Kocham ja mój stan,
Bo w nim jestem pan!

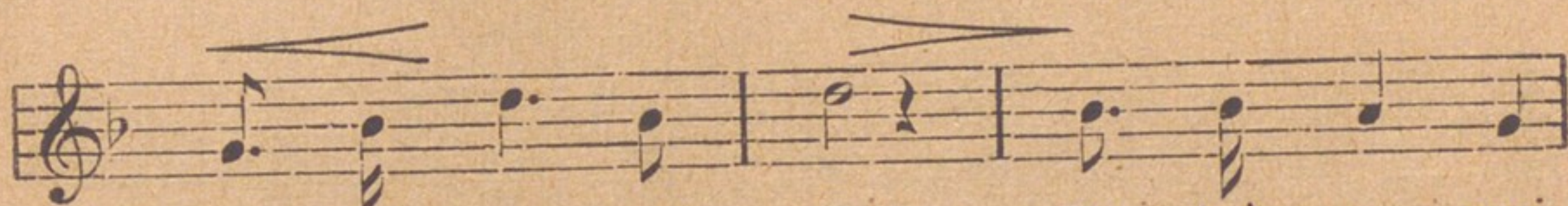
22. Piosnka wiejskiej dziewczynki.

Miernie.

M. Chelmońska.

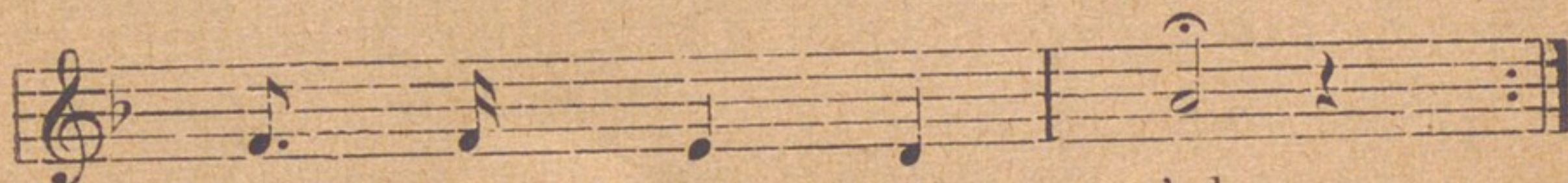
- p* 1. Oj, nie chcę ja być pta - szy - ną,
 2. Oj, nie chcę ja być czó - łąn-kiem,
 3. Oj, nie chcę ja być tą chmur-ką,

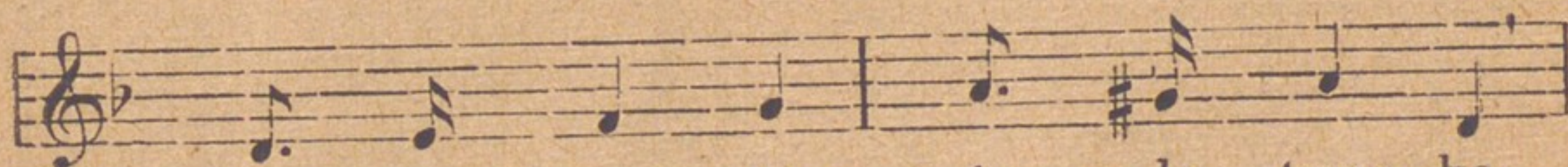
1. Co gdzieś le - ci w dal, Bo tej na - szej
 2. Co gdzieś pły - nie w dal, Bo tych na - szych
 3. Co gdzieś pę - dzi w dal, Bo tych na - szych

1. mi - łej wio ski By - ło - by mi żal,
 2. pól i łąsów By - ło - by mi żal,
 3. gór prze - śli-cznych By - ło - by mi żal,

- p p* By - ło - by mi żal.
 By - ło - by mi żal.
 By - ło - by mi żal.

- p* 4. Tu wy - ro - słam ja - ko traw - ka,

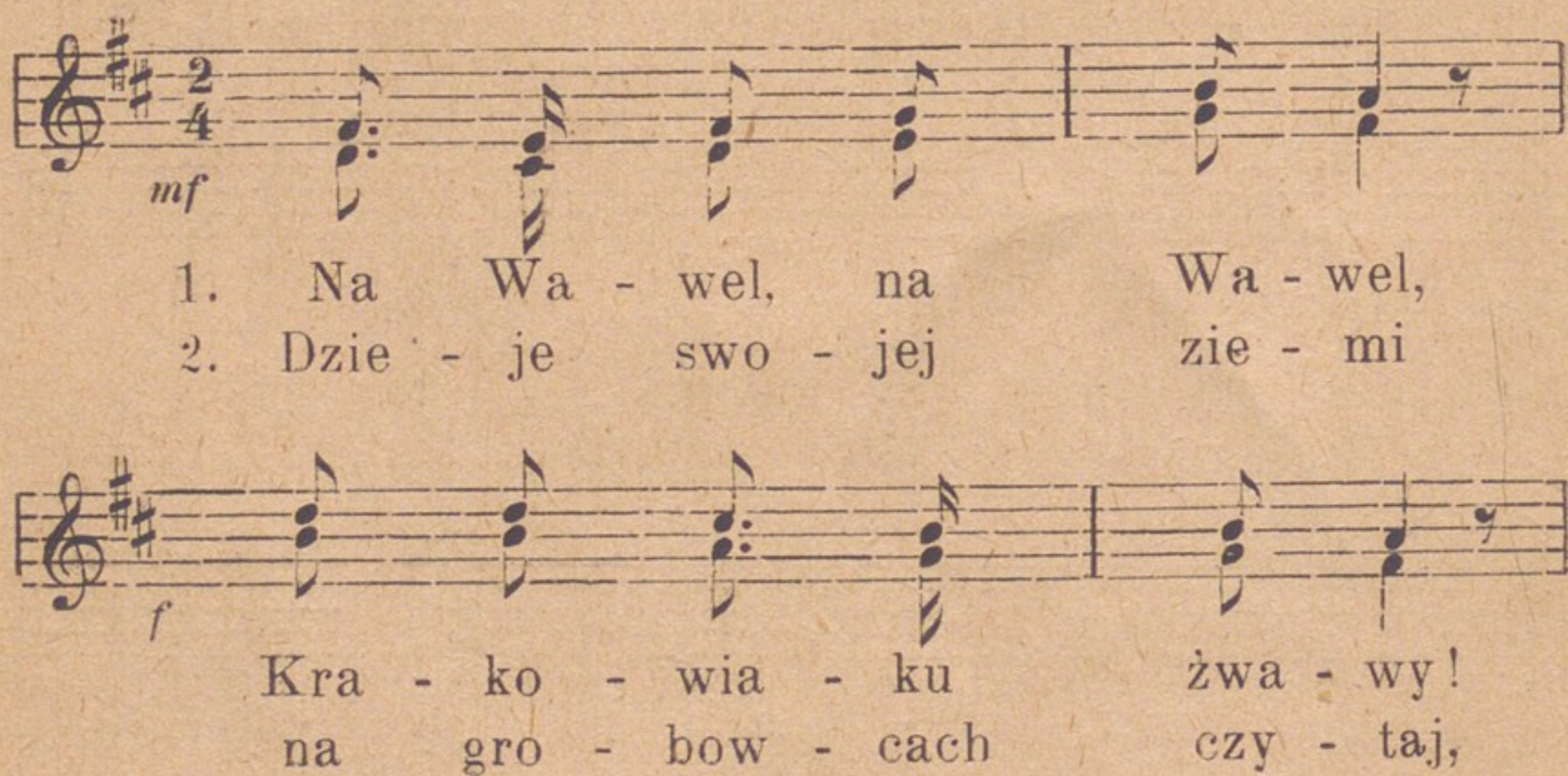
Jak ten pol - ny kwiat: Tu mam oj - ca,
 Tu mam ma - tkę, Tu mój ca - ły
 świat, *p p* Tu mój ca - ły świat.

Szkółka dla młodzieży. Część III. Str. 73.

23. Krakowiak.

Ochoczo.

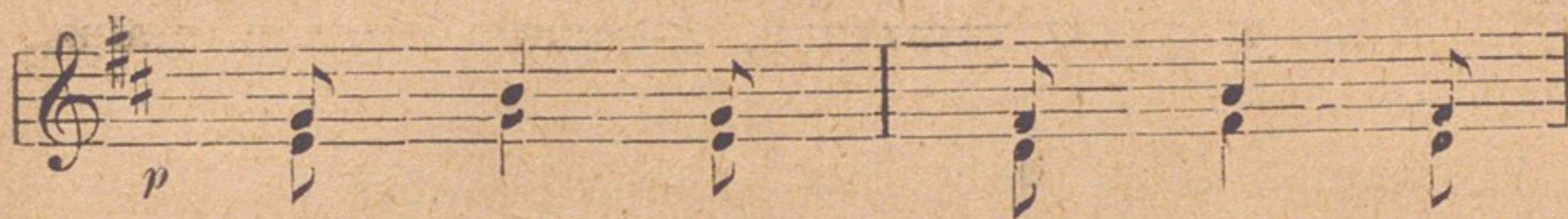
Mel. ludowa.

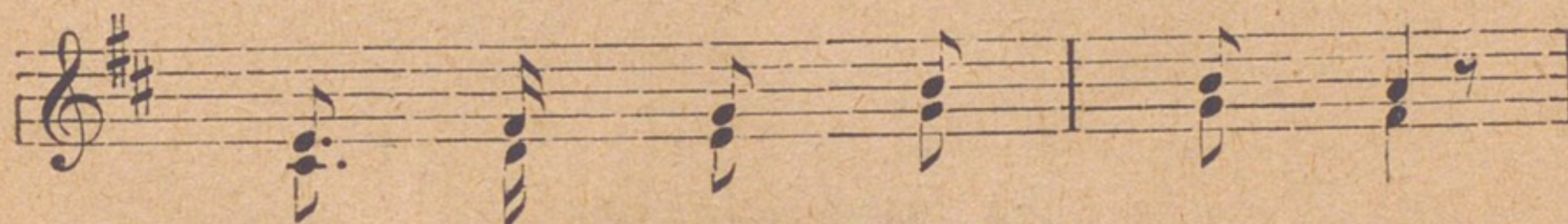
1. Na Wa - wel, na Wa - wel,
 2. Dzie - je swo - jej zie - mi
 Kra - ko - wia - ku zwa - wy!
 na gro - bow - cach czy - taj,

Kra - ko - wia - ku żwa - wy!
na gro - bow - cach czy - taj,

Po - du - maj, po - tę - sknij
Two - ich wo - dzów gro - by

nad po - mni - kien sła - wy,
u - ści - skiem po - wi - taj,

Po - du - maj, po - tę - sknij
Two - ich wo - dzów gro - by

nad po - mni - kien sła - wy.
u - ści - skiem po - wi - taj!

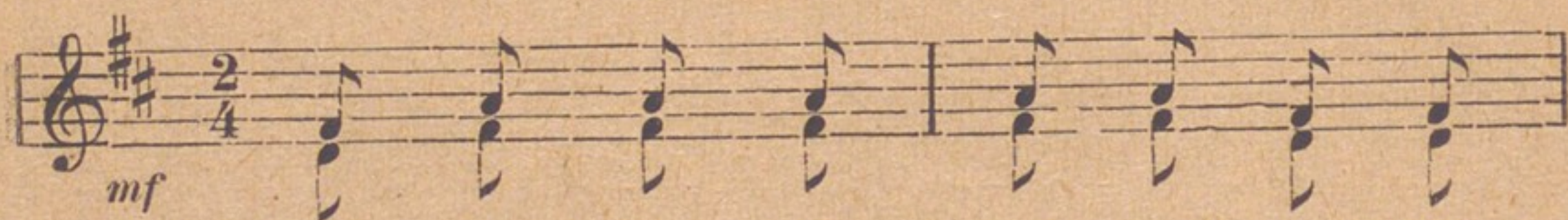
3. Powitaj uściskiem, w oczy spojrzysz śmiało,
Bo tobie w dół patrzeć nigdy nie przystało.
4. Posłuchaj młodzieńcze, posłuchaj Halino,
Tych powieści starych, które z Wisłą płyną,
5. Które z Wisłą płyną, po jej falach skaczą,
Nucają w drzew gałązkach, w szumie wiatrów płaczą,
6. Dawne to są czasy, lecz o nich pamięta
Nasza Wisła sławna, stu rzekami wzdęta.

Druga książka do czyt., ust. 124.

24. Do bociana.

Tempo krakowiaka.

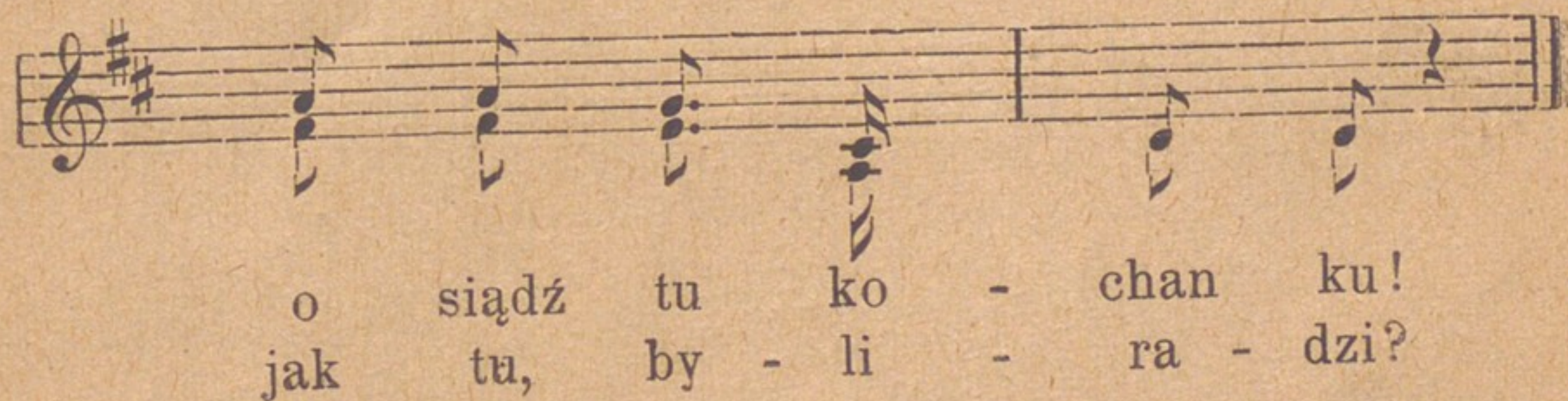
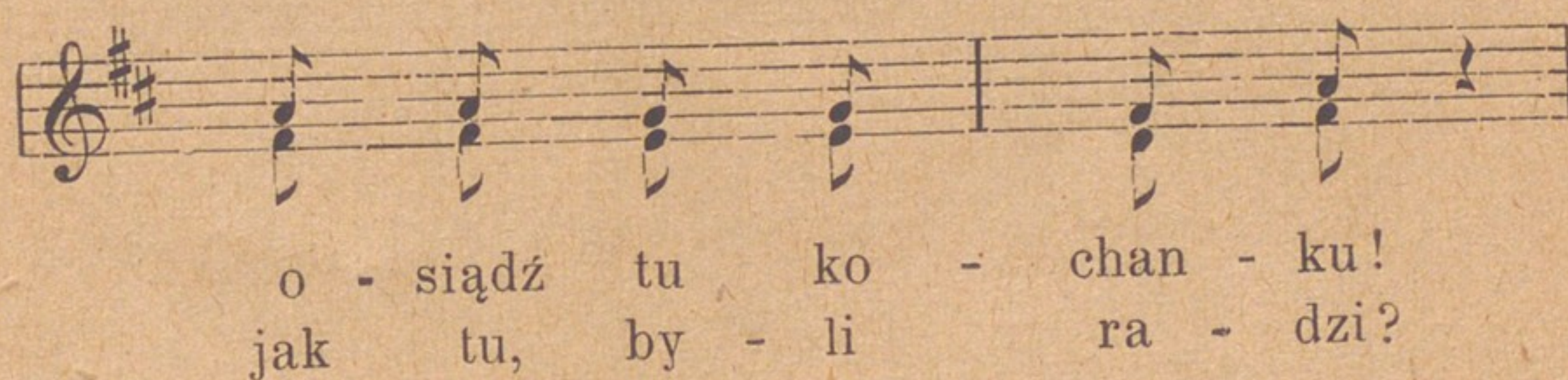
Mel. lud.

1. Przy - by - łeś tu z ob-cych kra-jów,
2. Le - cieć, ob - ce kra - je zwie-dzać,

wi - taj mi bo - cian - ku!
wea - le nie za - wa - dzi,

3. Pewnieś poznał dużo ludzi, kraj porównał z krajem,
Ale nas najbardziej kochasz starym obyczajem.

4. My też ci na starej lipie osadzili koło:
Zostań z nami, mój bocianie, i klekocz wesoło!

Druga książka do czyt., ust. 130.

25. Marsz na wiosnę.

Tempo marsza.

Według J. Schmettauera.

1. Wró - ci - ła wio-sna, maj znów zie - le - ni
Pta - ki, co po-szły od nas wje-sie-ni,

Na - gie ko - ro - ny na - szych drzew.
Wró - ci - ły do nas z in - nych stref.

Do ga - ju spiesz-my wszy - scy wraz,

Gdy mi - ła wio - sna wa - bi nas.

Tam w to - wa - rzy - skie złącz - my się

ko - ło I za - śpie -

waj - my we - so - ło!

2. O jak przyjemnie w cienistym gaju,
 Słowiczek kwili w cieniu drzew;
 Kukułka kuka wedle zwyczaju
 I drozdów słyszać miły śpiew.
 Do gaju spieszmy i t. d.

26. Dzionek na wsi.

Umiarkowanie.

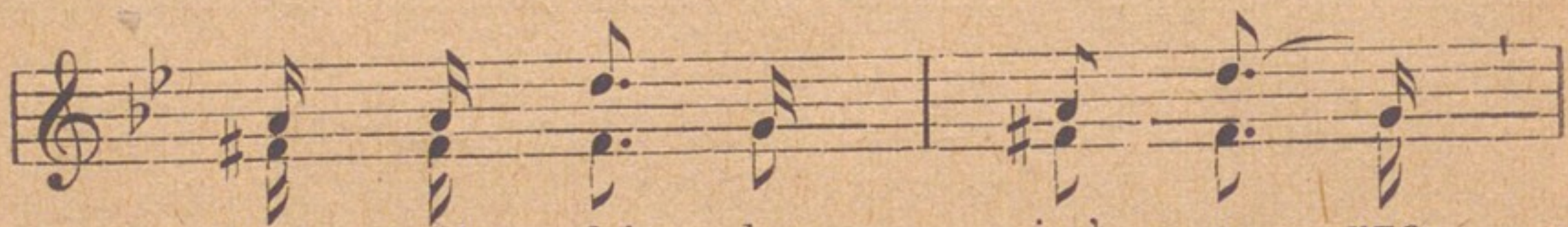
Według K. Lubomirskiego.

1. Ra - niu - teń - ko, jak zo - rze
2. Ka - żdy przy swej ro - bo - cie:

Sły - chać pta - ków śpie - wa - nia
Bo - cian cho - dzi po bło - cie,

Rol - nik ski - bę już o - rze
A si - kor - ki i ko - sy

zwalniać

A sko - wro - nek wy - dzwa - nia,
Przy - śpie - wu - ją na gło - sy

A sko - wro - nek wy - dzwa - nia.
Przy - śpie - wu - ją na gło - sy.

3. Co tu pracy, co ruchu, 6. Ileż szczęścia, wesela,
 Ze aż dzwoni ci w uchu: Pan Bóg ludziom udziela,
 Młócek cepem wciąż wali, I człek myśli, że w raj, u
 W kuźni ogień się pali. A on w kraju, oj, w kraju!
4. Cieśla zwija się z dłutem, 7. Ot, i dzwoni już dzwonek
 A szewc siedzi nad butem. Na wieśniaczym kościele:
 Chłopak pędzi, a krzyka, Dzięki Bogu za dzionek,
 Ze aż kładą się szkapki. Za serdeczne wesele.
5. Grajek wziął się do smyka 8. I za wszystko, co miłe;
 Spuścił nogi przez drabki: I za wszystko co boli;
 Dylu, dylu, od ucha! W ciężkiej pracy za siłę,
 Kto ma uszy niech słucha! I za uśmiech w niedoli.

Szkółka dla młodzieży. Część III Str. 40.

27. Dziewczęta i słońce.

Krakowiak.

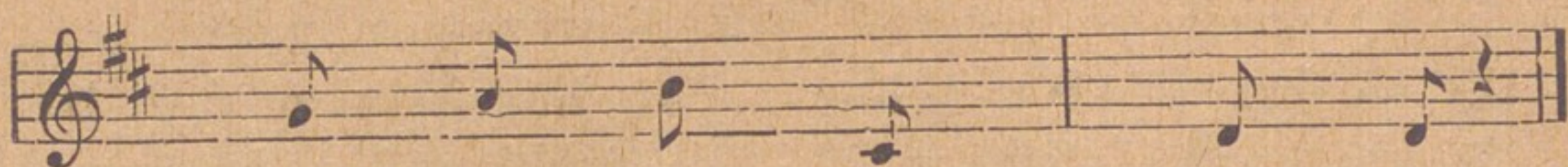
Mel. lud. od Staszowa.

1. Czy ty wiesz sło - ne - czko,
 2 Gdy - byś z na - mi by - ło,

Co się ką - piesz w zło - cie,
 Pra - cę na - szą zna - ło,

Co to być dzień ca - ły
 Pó - źniej - byś wscho - dzi - ło,

Przy cię - ż - kiej ro - bo - cie?
Ry - chlej za - pa - da - ło!

3. — Dziewczęta kochane,
Cóż wam to pomoże,
Że ja później wstanę
Rychlej się położę?

4. Kto przed wschodem w polu,
W polu po zachodzie,
Temu nigdy w życiu
Bieda nie dobodzie.

złótko dla młodzieży. Część III. Str. 76

28. Jaskółeczka.

Zwolna.

E. U.

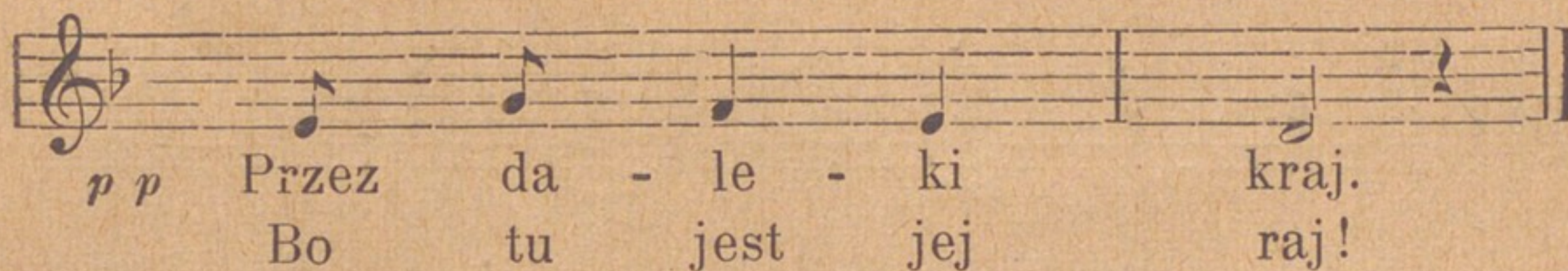
p 1. Na - sza czar - na ja - skó - ła - czka
2. Bo to gniazd - ko u - le - pi - ła,

Przy - le - cia - ła do gnia - zde - czka
Bo tu jest jej strze - cha mi - ła,

Przez da - le - ki kraj,
Bo tu jest jej raj,

3. Więc ściel sobie jaskółeczko,
Miękkie pióra na gniazdeczko,
Co pod strzechą lśni!

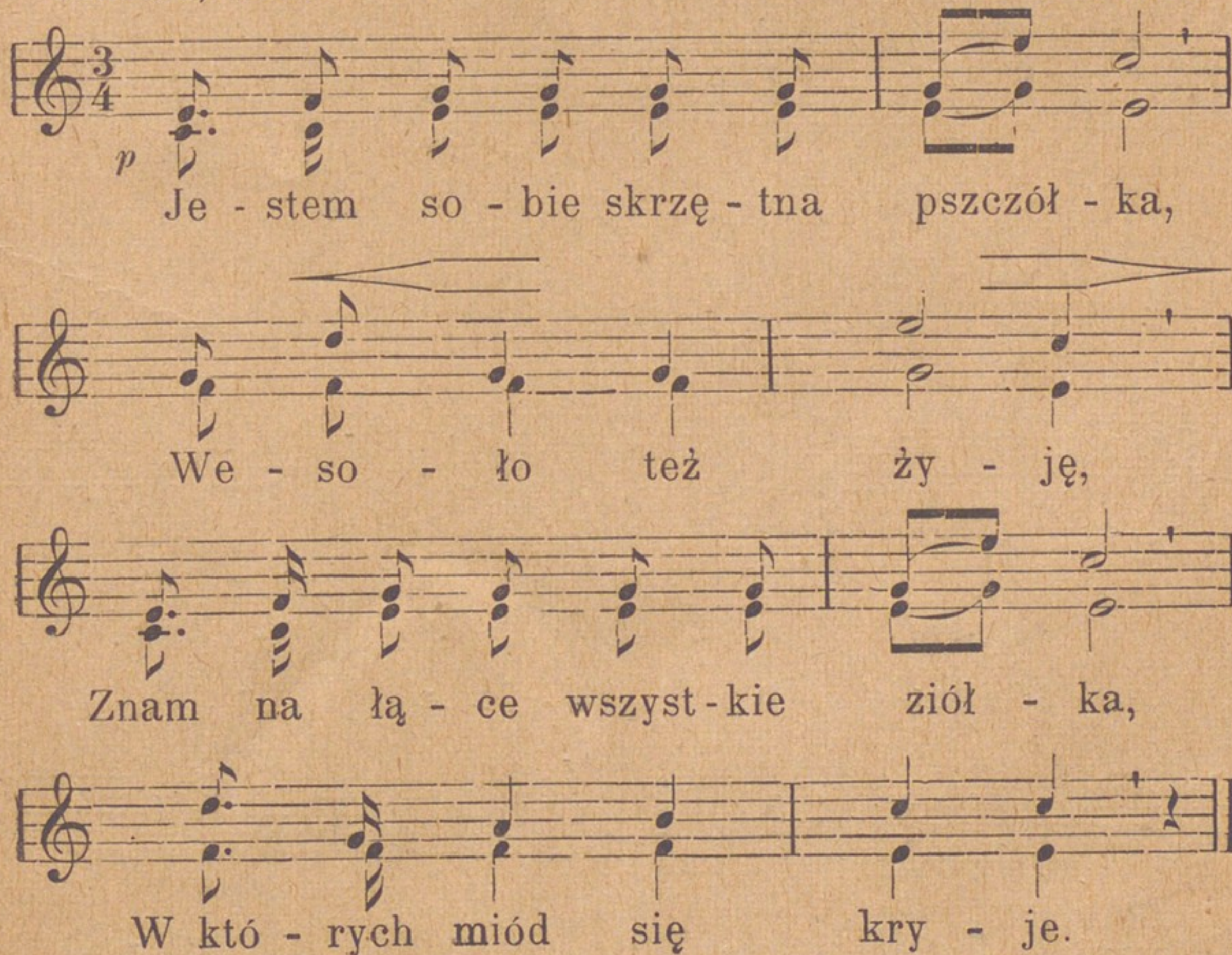
4. Ściel je sobie, ściel niebogo!
Wśród nas niema tu nikogo,
Coby szkodził ci.

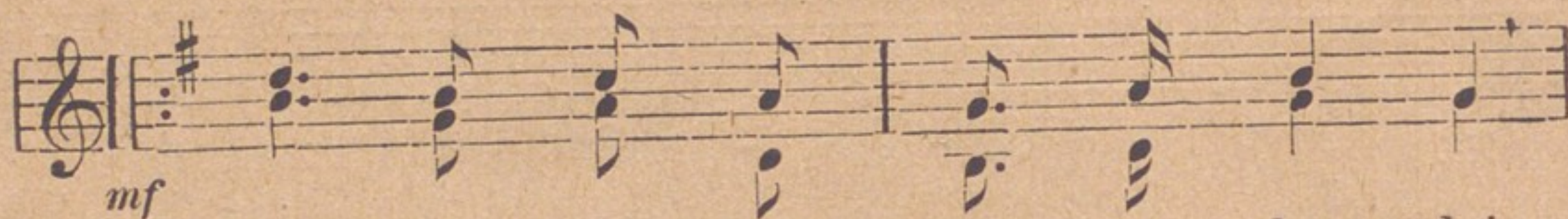
Szkółka dla młodzieży. Część III. ust. 139.

29. Pszczółka.

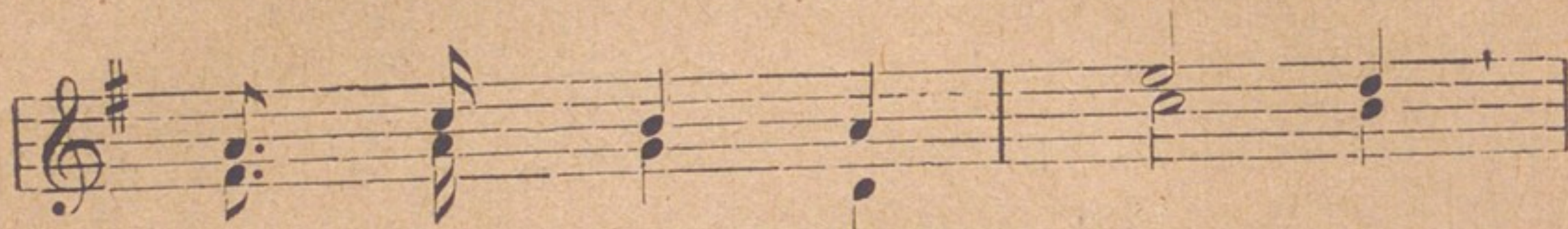
Ochoczo, lekko.

E. Urbanek.

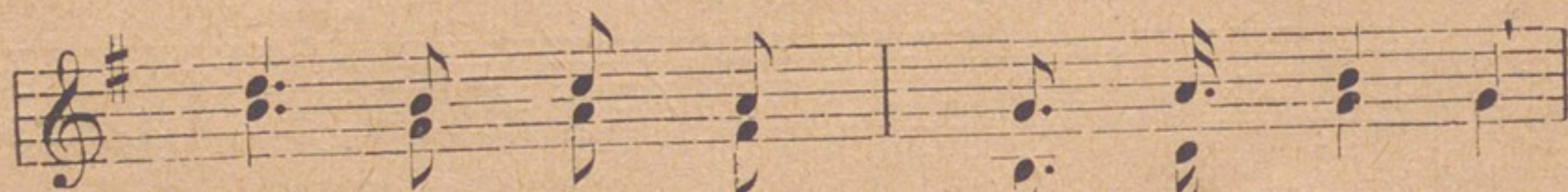

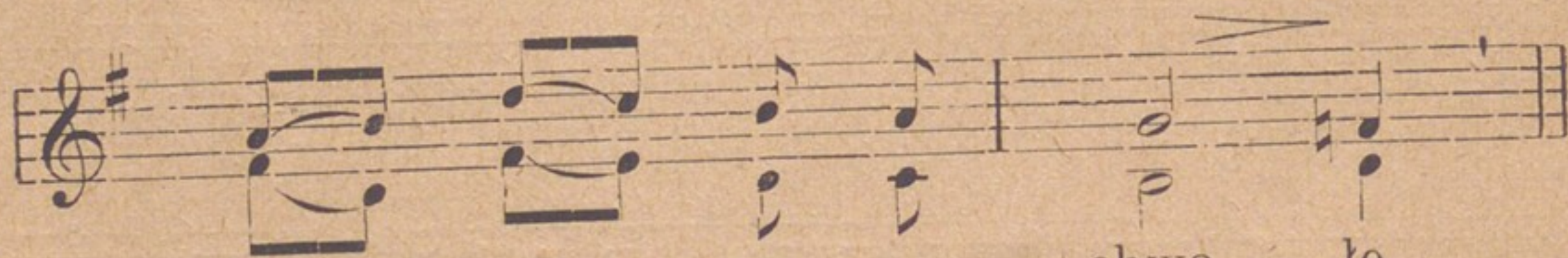
1. Sko - ro wio - sna się o - bu dzi,
 2. Z mio - du czło - wiek na - pój wa - rzy,
 3. Ot, wi - dzi - cie, mo - je dzie - ci,

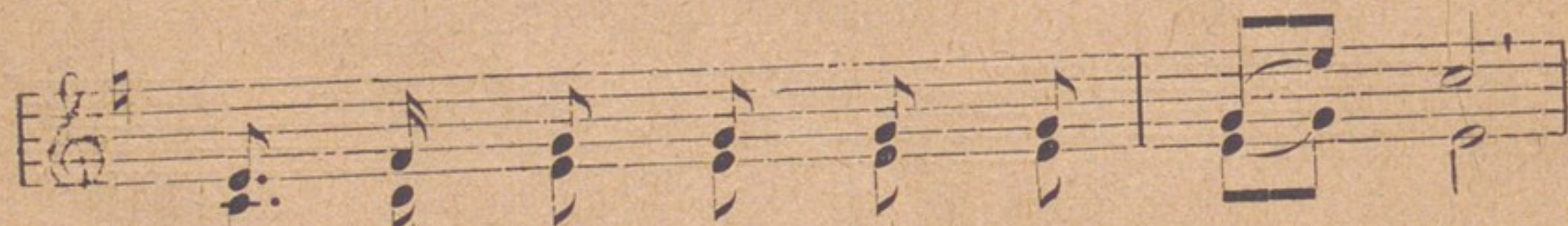
Pra - cu - ję dni ca - łą,
 Co go krze - pi w tru - dzie;
 Co to pra - ca mo - że,

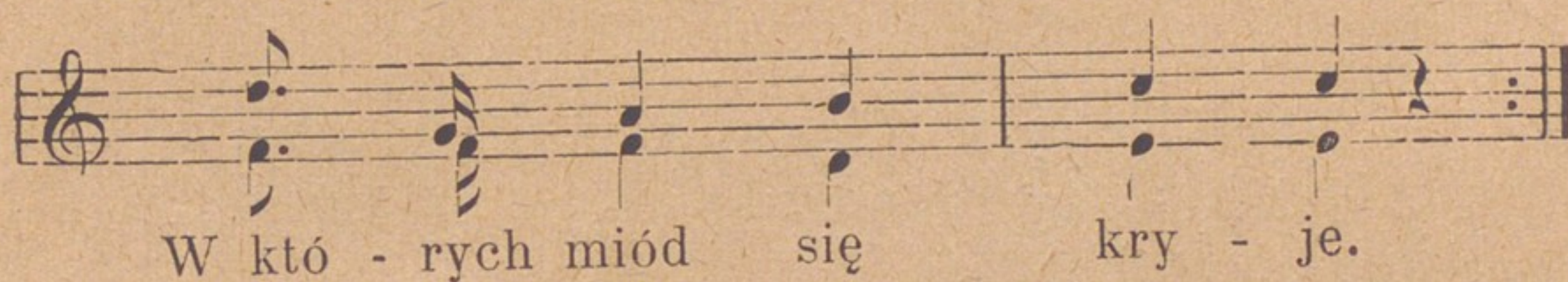
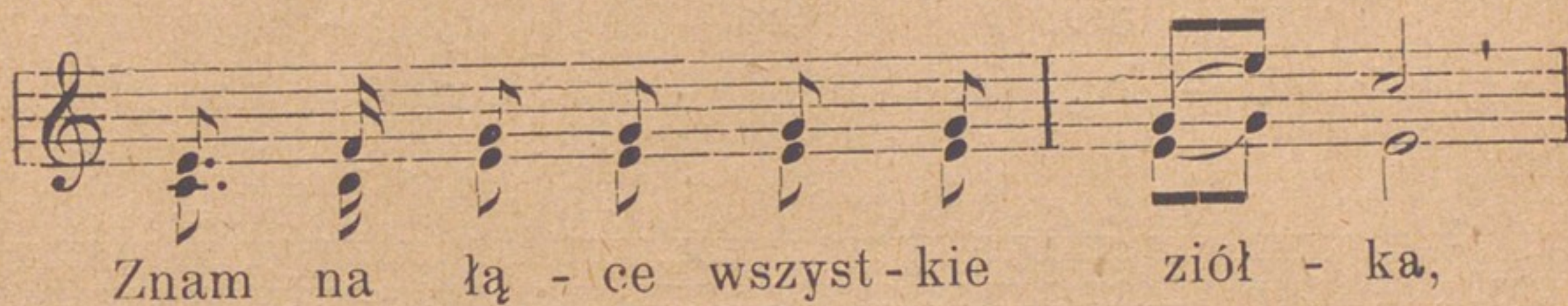
I dla sie - bie I dla lu - dzi
 Z wo - sku świe - ce u oł - ta - rzy
 Tak pra - cuj - cie pil - nie, żwa - wo,

I Bo - gu na chwa - łą.
 Sta-wią do - brzy lu - dzie.
 Bóg nam do - po - mo - że.

Je - stem so - bie skrzę - tna pszczoł - ka,

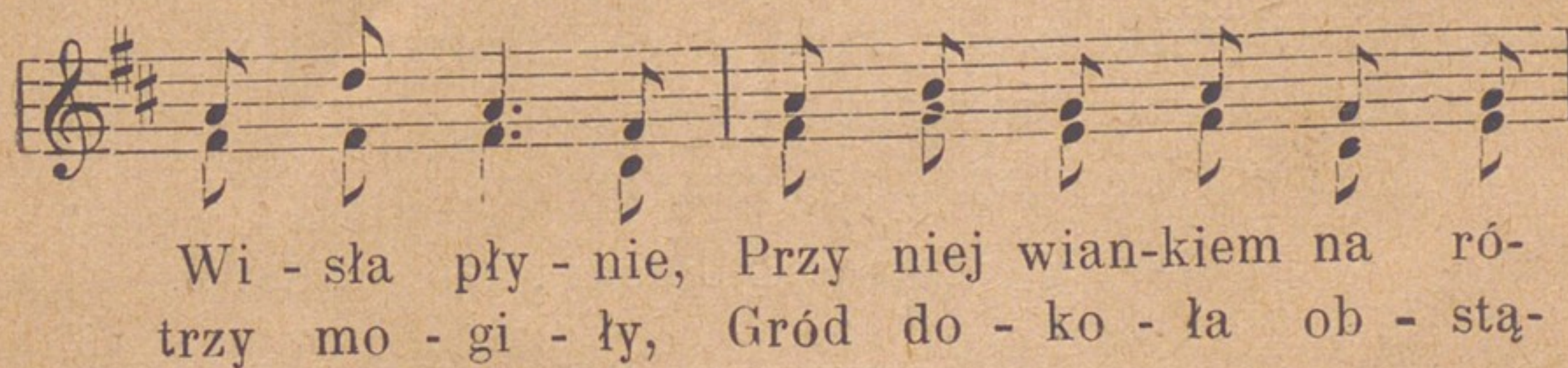

Druga książka do czyt., ust. 104.

30. Pieśń o krakusowym grodzie.

Powoli.

J. Czubski.

wni - nie Sta - ry Kra - ków nasz,
pi - ły, Ni - by mia - sta straż,

Sta - ry Kra - ków nasz.
Ni - by mia - sta straż.

3. Zdala Tatry świat zaległy, świat zaległy
I ku Wiśle góry zbiegły
Potokami stu, potokami stu.

4. A jak góry z równinami, z równinami,
Tak górale z Polanami
Zetknęli się tu, zetknęli się tu.

5. Tamto cudnie Wisła bieży, Wisła bieży,
A nad Wisłą Wawel leży,
Na Wawelu gród, na Wawelu gród.

6. Pokąd Wisła z gór tych płynie, z gór tych płynie,
Stary Wawel na świat słynie
I ten chrobry lud, i ten chrobry lud.

31. Piosnka rolnika.

Mazur.

Mel. lud.

1. Chło - pek ci ja, chło - pek,

2. Z pra - cy nie cho - ru - ję,

we - sół w po - lu o - rzę,

le - ni - stwem się brzy - dę,

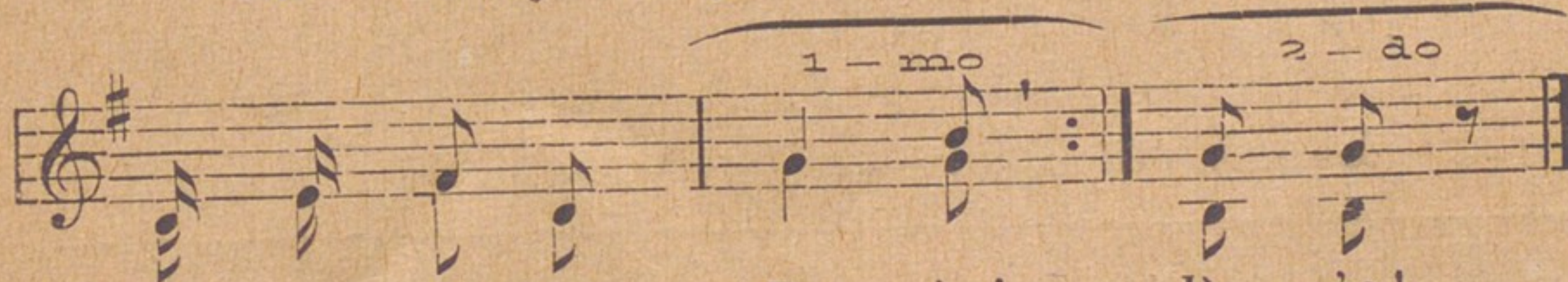
we - sół w po - lu o - rzę,

le - ni - stwem się brzy - dę.

Do - brze mi się dzie - je:

Ża - dnej się ro - bo - ty,

chwa - ła To - bie, Bo - że! Bo - że!

ża - dnej nie po - wsty - dę. wsty - dę!

3. Rozlega się w polu śpiewanie oraczy:
Co niema, to niema, bez pracy kołaczy.

Druga książka do czyt., ust. 82.

32. Pieśń o chlebie.

Mazur.

E. U.

1. Gdy po - go - dne słoń - ce świe - ci
2. Ro - śnie, ro - śnie w ła - sce Bo - żej,

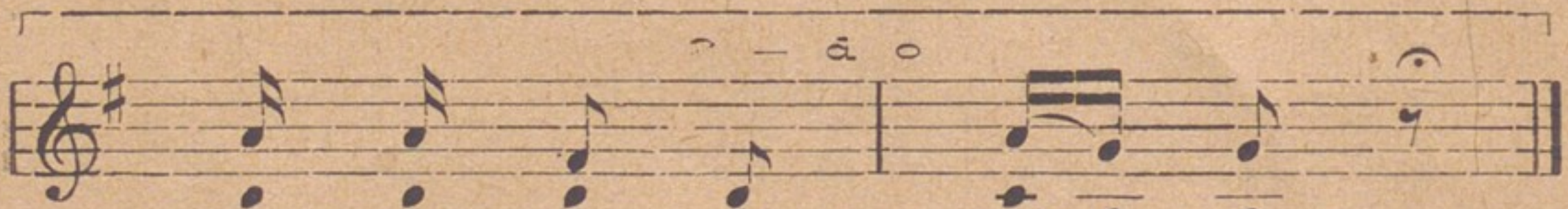
Po - tem de - szczyk ro - si,
Po - tem w kłos wy - strze - li;

To się ciesz - cie, ciesz - cie dzie - ci;
Jak doj - rze - je kło - sek ho - ży,

Zbo - że się pod - no - si.
Bę - dziem ziarn - ka mie - li

Zbo - że się pod - no - si.
Bę - dziem ziarn - ka mie - li.

3. A z tych ziarenek chleb wyborny,
Rzecz dla ludzi błoga,
Więc głos wdzięczny, głos pokorny
Podnośmy do Boga!

4. Śpiewajmy Mu z ptaszętami,
Co na krzakach siedzą,
I to zboże razem z nami
Z Jego łaski jedzą.

5. Śpiewajmy Mu cześć i chwałę
I z ziemią i z niebem,
Prośmy, aby życie całe
Obdarzał nas chlebem.

Druga książka do czyt. ust. 78.

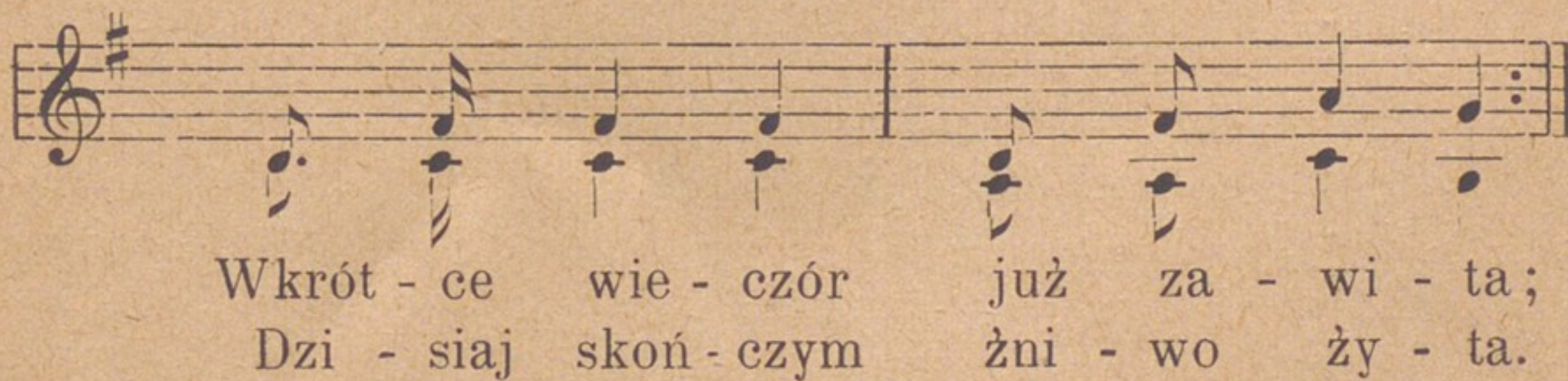
33. Pieśń żniwiarzy.

Ochoczo.

Mel. ludowa.

1. Słoń - ce spa - da co - raz ni - żej
Ko - niec ła - nu co - raz bli - żej:

Wkrót - ce wie - czór już za - wi - ta;
Dzi - siaj skoń - czym żni - wo ży - ta.

Snop do sno - pa bę - dzie ko - pa

Snop do sno - pa bę - dzie ko - pa;

Ra - żno w zbo - że, Bóg po - mo - że!

Ra - żno w zbo - że, Bóg po - mo - że!

2. Kto najprędzej z nas się zwinie,
To nagroda go nie minie;
Słaby, silny, stary, młody,
Dalej wszyscy dziś w zawody!
Snop do snopa i t. d.

3. Niech dziewczęta wieniec plotą,
Bo się zbliża koniec łąnu;
Pieśń zanucim i z ochotą
Zaniesiemy wieniec panu.
Snop do snopa i t. d.

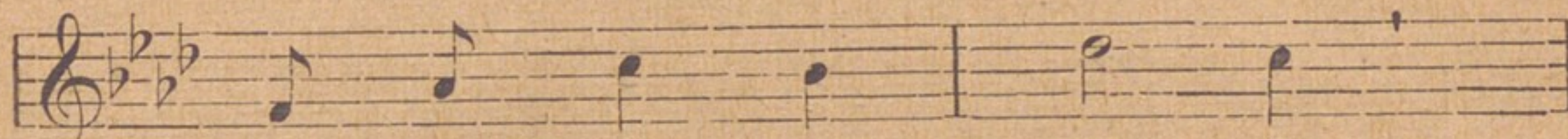
34. Dniestr.

Powoli, z czuciem.

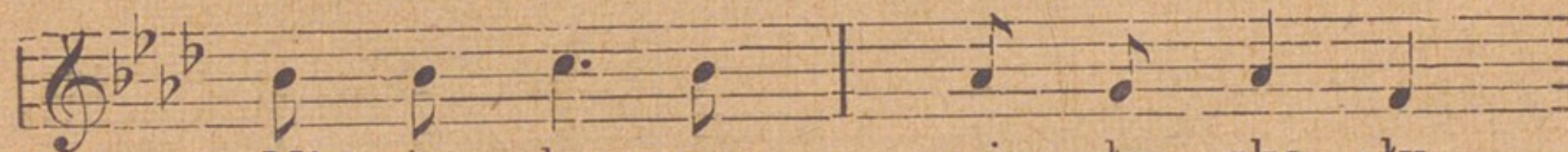
E. U.

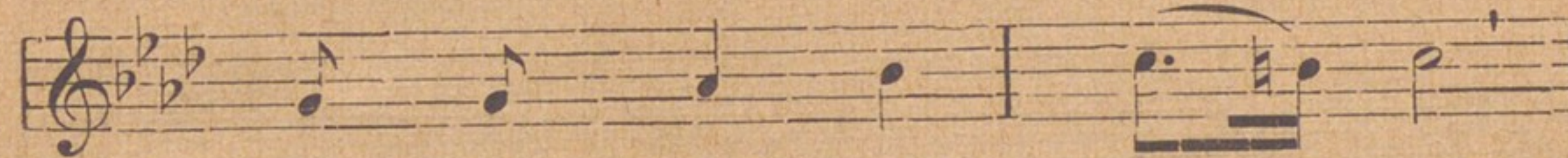
p 1. Dniestr nasz sła - wny na świat ca - ły
2. Lo - dem ścię - ty, bu - rzą wzde - ty,

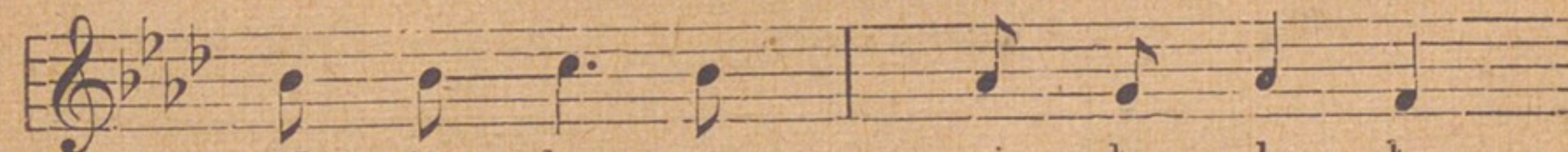
Jak książ du - mny pły - nie,
Nie raz gro - żny, sro - gi,

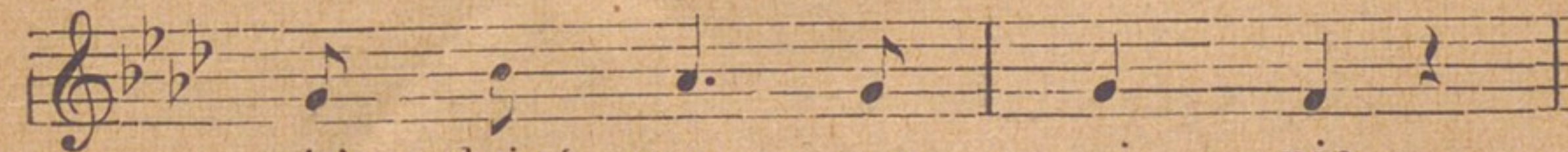
Mi - ja la - sy, sio - ła, ska - ły,
Har - dy du - mny, nie - u - gię - ty,

Aż gdzieś w mo - rzu gi - nie,
Je - dnak ser - cu dro - gi,

Mi - ja la - sy, sio - ła, ska - ły,
Har - dy du - mny, nie - u - gię - ty,

Aż gdzieś w mo - rzu gi - nie,
Je - dnak ser - cu dro - gi.

Dalsze zwrotki w »Piosnce przewoźnika«.
Szkołka dla mł., część III., ust. 102.

36. Wisła.

Tempo mazura.

J. Nowakowki.

p Jest kra - i - na; w tej kra - i - nie,

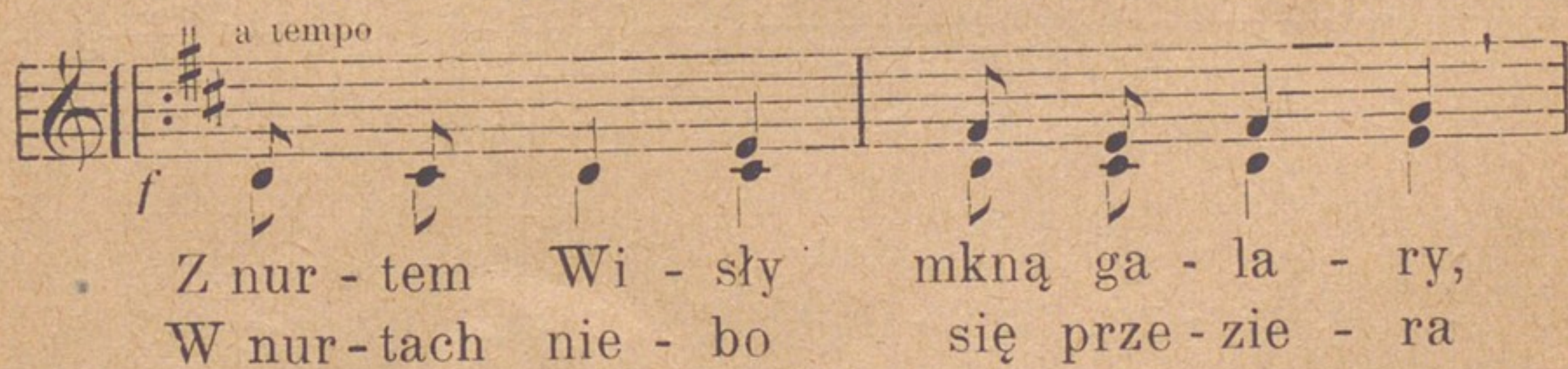
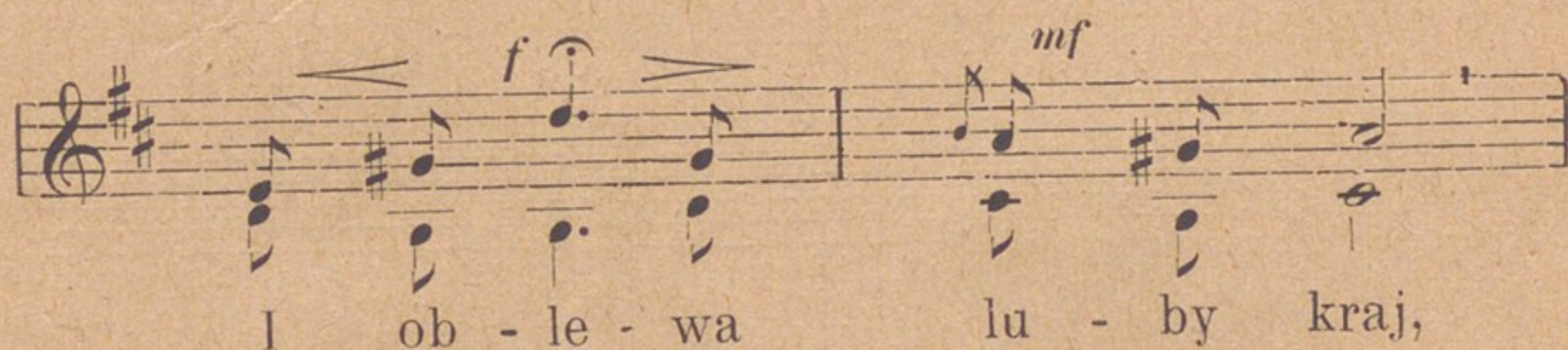
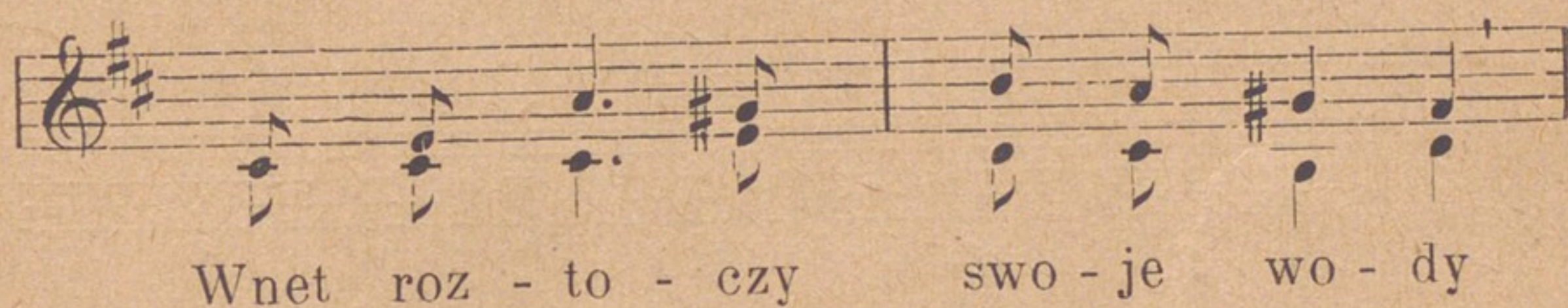
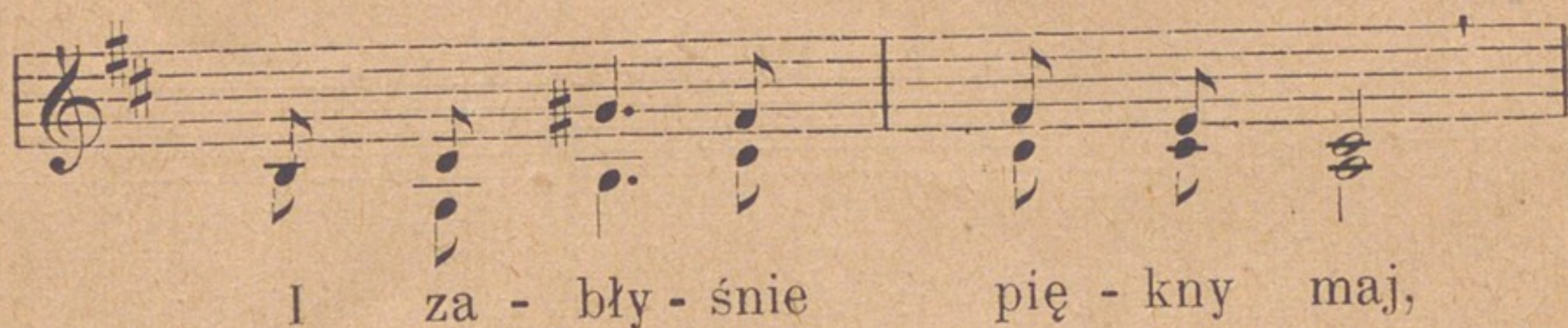
f Kę - dy dziel - ny ży - je lud,

mf Sta - ra Wi - śła zda - wna pły - nie,

1 - m o
Naj - pię - kniej - sza z na - szych wód.

2 - d o
Naj - pię - kniej - sza z na - szych wód.

p Gdy na wio - snę pry - sną lo - dy

Al - bo sta - tek si - łą pa - ry
A ffi - sa - ków śpiew - ka szcze - ra

Ła - mie szpar - ko by - stry prąd.
1 - m o

O prze - ślicz - nej Wi - śle brzmi.
2 - a o

Druga książka do czyt., ust. 118. — Szkółka dla młodzieży. Część III. Str. 103.

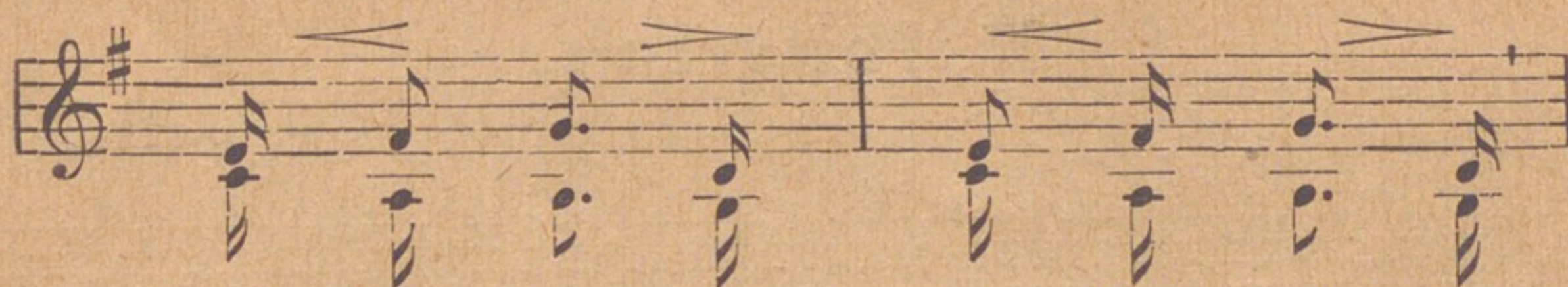
36. Moje bogactwo.

Umiarkowanie.

St. Moniuszko.

1. Ma - ła cha - tka przy do - li - nie,
2. Czte - ry wo - ły i dwa ko - nie,

W któ - rej stru - myk pły - nie,
Nie drze - mią - ce w bro - nie,

Ka - wał ni - wy nie le - ni - wy,
Ko - ło ścia - ny wóz ko - wa - ny

Łącz - ka na po - trze - by swo - je:
I pług, któ - rym ski - by kro - ję:

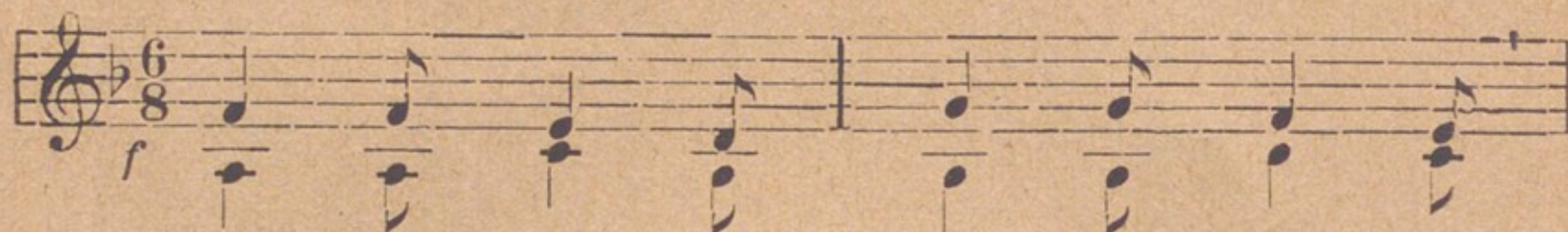
To bo - ga - ctwo mo - je.
To bo - ga - ctwo mo - je.

3. Czarna z owiec mych sukmana
I czapka z barana,
Pas wełniany w domu tkany
I świąteczne w skrzyni stroje:
To bogactwo moje.
4. Czerstwe zdrowie, serce hojne,
Sumienie spokojne,
Myśl niewinna, pieśń rodzinna,
Co przy pracy słodzi znoje:
To bogactwo moje.

37. Pożegnanie.

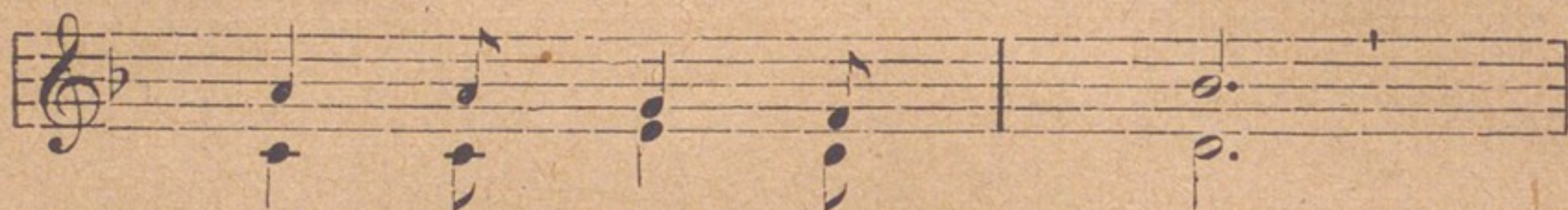
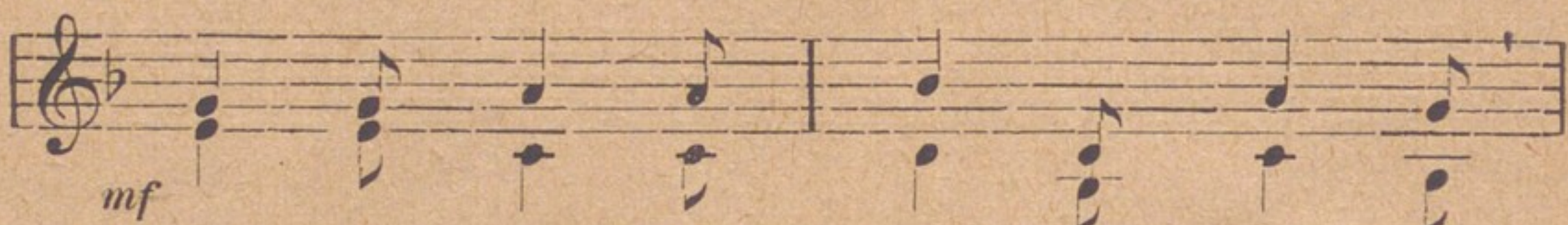
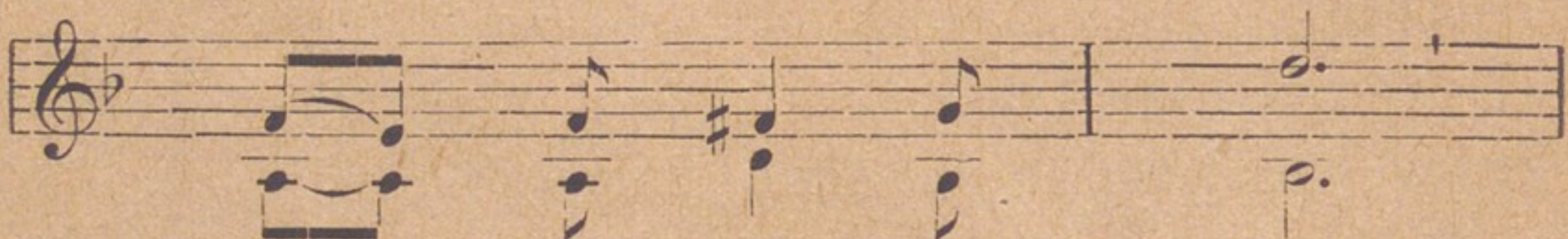
Umiarkowanie.

Fr. Chopin.

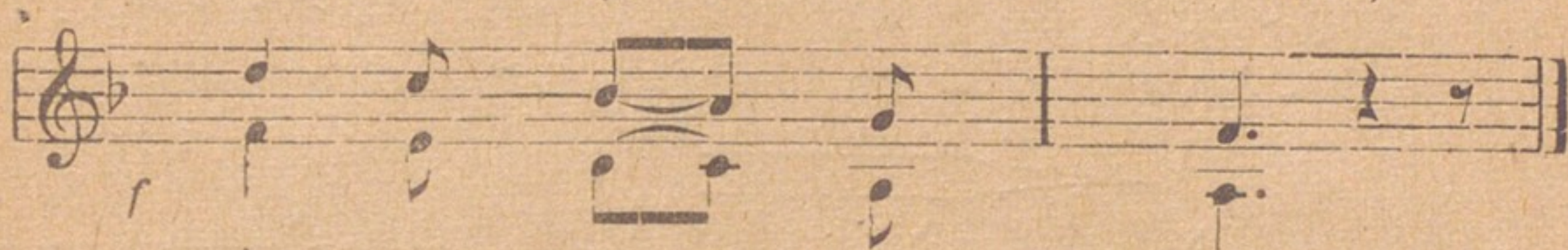
1. Rzy - mój gnia - dy, zie - mię grze - bie,

2. Du - mnie pa - trzysz tam po bło - niu,

Puść - cie czas już, czas!
Z zło - ścią wstrzą - sasz grzbiet;Cie - bie, oj - cze, ma - tko, cie - bie,
Śpie - szę, śpie - szę, lu - by ko - niu,Sio - stry, że - gnam was,
Sko - czę, le - cim wnet,Cie - bie, oj - cze, ma - tko, cie - bie,
Śpie - szę, śpie - szę, lu - by ko - niu,

Sio - stry, że - gnam was,
Sko - czę, le - cim wnet,

Ze - gnam, że - gnam was.
Le - cim, Le - cim wnet.

3. Z wiatrem, z wiatrem! Niech drżą wrogi!
Krwawy stoczym bój!
Rażni, zdrowi, wrócim z drogi,
Z wiatrem, koniu mój!

Druga ksząłka do czytania, ust. 84.

Według tych nut można również śpiewać piosnkę, pomieszczoną w „Szkółce dla młodzieży“, (Część III.) ust. 30, p. t. „Wojak“: Rzy mój konik, ziemię grzebie i t. d.

38. Dobranoc.

Powoli.

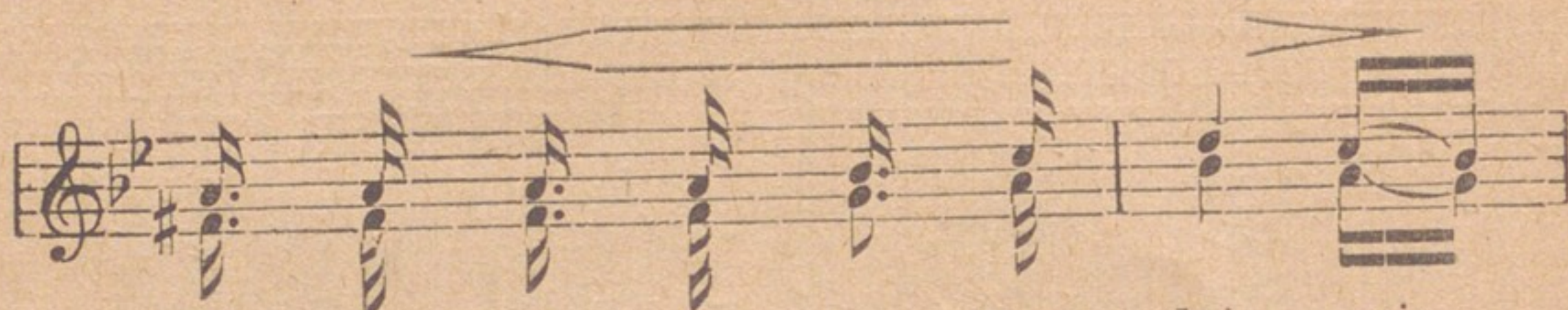
St. Moniuszko.

1. Bły - szczą gwiazd - ki na błę - ki - cie,
2. Chron nas, dziat - ki u - tru - dzo - ne,

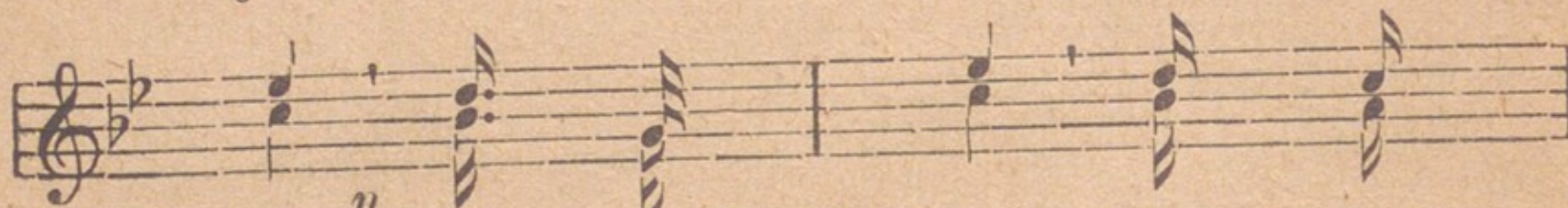
Ja - każ wiel - ka Bo - ska moc!
U - fa - ją - ce w Two - ją moc!

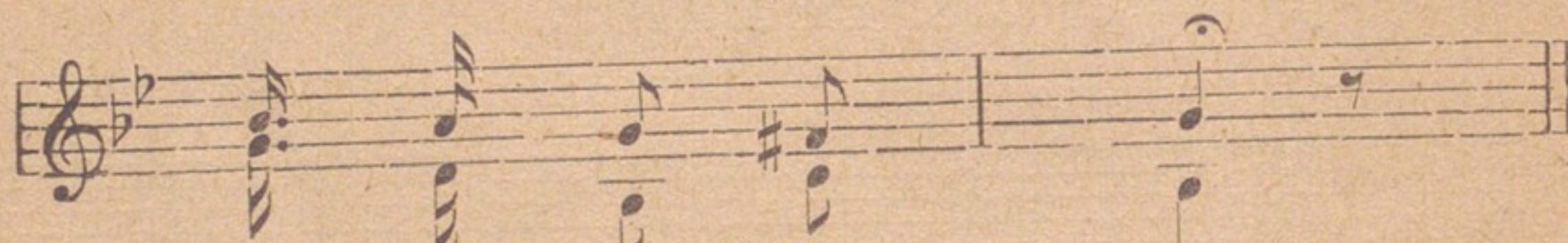
Spoj - rzyj, Bo - że, na Twe dzie - cię,
O - bróć o - ko w na - szą stro - nę,

Daj mi, Pa - nie, do - brą noc! do - brą
Daj nam, Bo - że, do - brą noc! do - brą

noc! do - brą noc! Daj mi,
noc! do - brą noc! Daj nam,

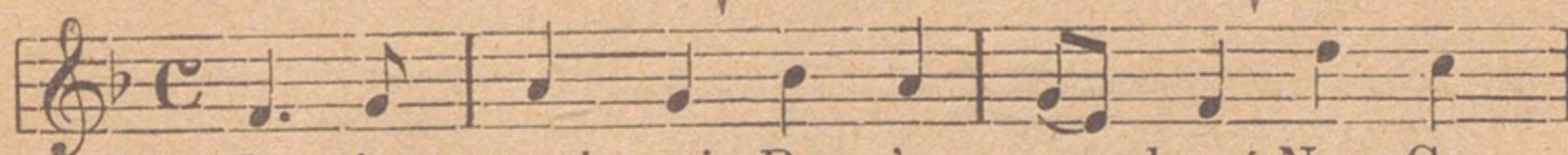
Pa - nie, do - brą noc!
Bo - że, do - brą noc!

3. Świećcie, gwiazdki, jak na straży,
Objawiajcie Boską moc!
Niech się złego nic nie zdarzy,
O, gwiazdeczki, dobra noc!
Dobra noc, dobra noc,
O, gwiazdeczki, dobra noc!

39. Hymn ludowy.

Pomału.

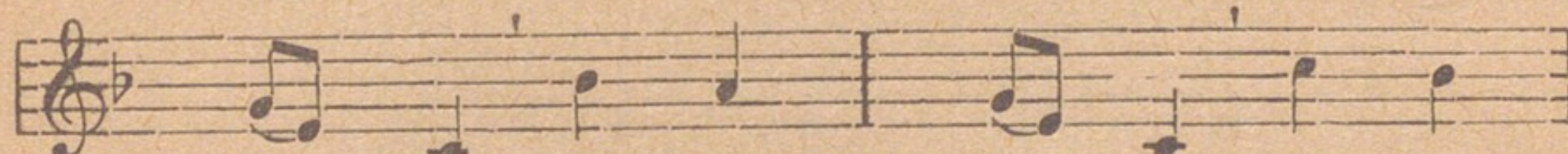
I. Haydn.

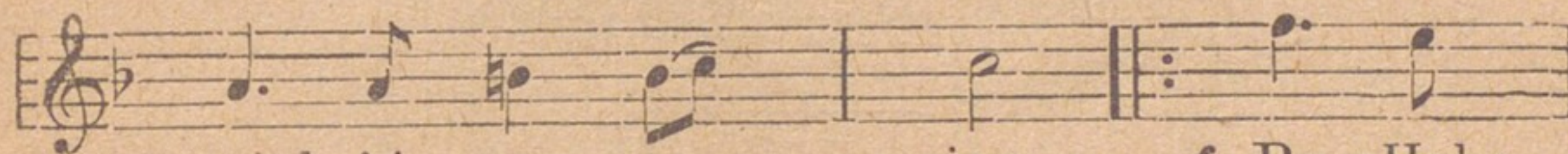
f 1. Bo - że wspie-raj, Bo - że o - chroń Nam Ce-
Tar-czą wia - ry rzą - dy o - słoń, Państwu

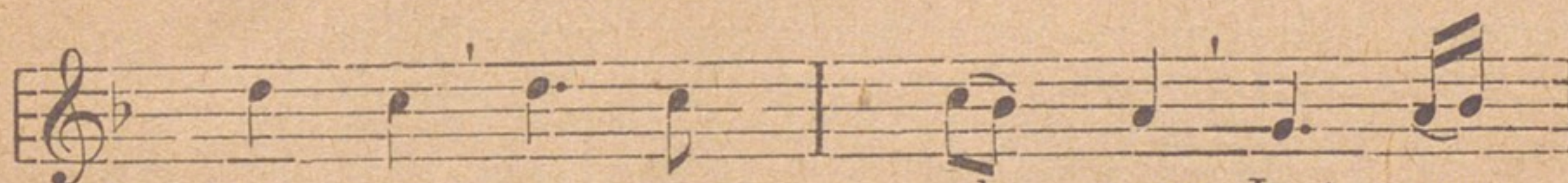
sa - rza i nasz kraj! *p* Broń - my
Je - go si - łę daj!

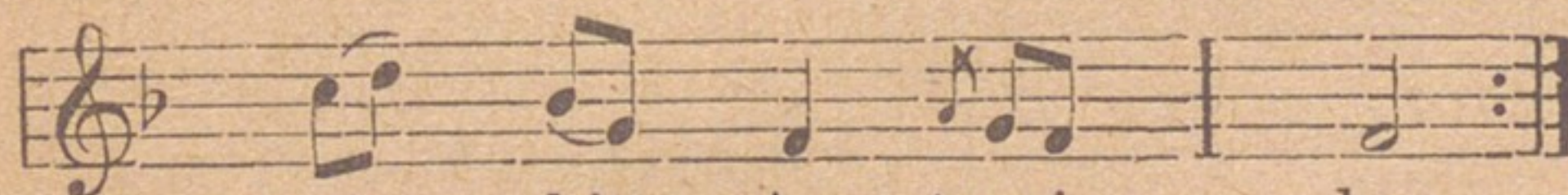
przod - ków Je - go ko - ron, Zwróc - my

wszel - ki wro - ga cios, *f* Bo z Habs-

bur - gów tro - nem złą - czon Jest na

wie - ki Au - stry - i los.

2. Obowiązkom swoim wierni —

Strzeżmy pilnie świętych praw!

W ich obronie niech się spełni

Powołanie do cnych spraw;

Pomni, jak to skroń żołnierza

Świetnie zdobi lauru krzew, —

Nieśmy chętnie za Cesarza,

Za Ojczyznę mienie, krew!

3. Ludu pilnej pracy zbiory
 Niech osłania zbrojna moc;
 Niechaj kwitną ducha twory,
 Niech rozpędza światło noc.
 Austryi, Boże, daj wstawienie,
 Na szczyt chwały racz ją wzniesć!
 Słońca Twego skłoń promienie
 Ku jej szczęściu, na jej cześć!

4. Spólność, jedność powołania
 Niech przenika wszystek lud,
 Bo złączonych sił działania
 Zdolne przemódz wszelki trud.
 Dążąc społem ku celowi,
 Chciejmy bratnio siły złąć!
 Szczęść Monarsze! szczęść krajowi!
 Austrya będzie wiecznie stać!

Uwaga: Normalna melodia powyższego hymnu, ustanowiona przez c. i k. wspólne Ministerstwo Wojny na podstawie oryginalnej melodyi Haydna, zatwierdzona została Najwyższem postanowieniem z dnia 6. kwietnia 1890. Jako jedyne autentyczną przepisało ją c. k. Ministerstwo Wyznań i Oświaty wszystkim szkołom i zakładom naukowym, podlegającym temuż Ministerstwu.

Plan lekeyjny nauki śpiewu dla kl. III.

Rozkład materiału naukowego na miesiące.

A. W szkołach typu wyższego:

I. półrocze.

Wrzesień: 1. Powtarzanie niektórych piosnek zeszłorocznych. — 2. Przed nauką. — 3. Chcesz być mądrym? — 4. Bóg czuwa. — 5. Niema jak nasz kraj. — 6. Hymn ludu.

Październik: 1. Pieśń do św. Patrona (Patronki) szkoły — 2. Nasz domek. — 3. Krakowiak (Na Wawel). — 4. Pieśń o chlebie. — 5. (*Dla chłopców*): Pożegnanie. (O rycerzu). (*Dla dziewcząt*): Śpiewka dziewczyny.

Listopad: 1. Piosnka o jesieni. — 2. Do Boga. — 3. Szanuj każdego! — 4. Po nauce. — 5. (*Dla chłopców*): Pieśń kowala. (*Dla dziewcząt*): Gosposie. (Dwie Marysie).

Grudzień: 1. Ojciec z niebios. — 2. Zima. — 3. Kolędy. (Powtórzenie kolęd, śpiewanych w klasach poprzednich). — 4. Wśród nocnej ciszy. — 5. Przybieżeli do Betlejem pasterze.

Styczeń: 1. Kolędy (powtarzanie). — 2. Mędrcy świata. — 3. Zachęcenie do nauk. — 4. Odpytywanie partiami, tudzież pojedynczych głosów.

II. półrocze.

Luty: 1. Początki teoryi śpiewu z nut. (Pojęcie tonu. — Naśladowanie różnych tonów głosem. — Tony wyższe i niższe — długie i krótkie — mocne i słabe). — 2. Powtarzanie pieśni dawniejszych. — 3. Dziewczę i gołębek. — 4. Moja zagroda.

Marzec: 1. Pieśni wielkopostne: Któryś za nas cierpiał rany. — Wisi na krzyżu. — Jezu Chryste, Panie miły. — 2. Do bociana. — 3. Piosnka rolnika. — *Z teoryi:* Nuta — wartość nuty — abecadło muzyczne — skala głosowa.

Kwiecień: 1. Pieśń wielkanocna: (Wesoły nam dziś dzień nastał). — 2. Marsz na wiosnę (Wróciła wiosna). Jaskółka. — *Z teoryi:* Skala C dur — rodzaje taktów — łatwe ćwiczenia do trafiania głosem nut.

Maj: 1. Pieśni majowe do M. Boskiej: Chwalcie łąki umajone. — Matko niebieskiego Pana. — Serdeczna Matko. — Śliczna gwiazdo miasta Lwowa itp. — 2. Pszczółki. — 3. Marsz na wycieczkę: (Piosnki dawniejsze, nadające się do pochodów). — *Z teoryi:* Interwale skali C dur z przygotowaniem i bez przygotowania. (Trafianie głosem sekundy, tercyi, kwarty, kwinty i oktawy).

Czerwiec i lipiec: 1. Pieśń na Boże Ciało: Niebo, ziemia, świat i morze. — 2. Pieśń żniwiarzy. — 3. Moje

bogactwo. — 4. Wisła. — 5. Dobranoc. —
Z teoryi: Urywki i łatwe piosnki z nut. — Od-
 pytywanie.

Przygotowanie wybranych piosnek na uroczystość
 zakończenia roku szkolnego.

B). W szkołach typu niższego:

I. półrocze.

Wrzesień: 1. Powtarzanie niektórych pieśni zeszłorocznych
 kościelnych i świeckich. — 2. Szkolny dzwo-
 nek. — 3. Zachęcenie do nauk. — 4. Dzionek
 na wsi. — 5. Hymn ludu.

Październik: 1. Pieśń do św. Patrona (Patronki) szkoły. —
 2. Chcesz być mądrym? — 3. Nasz domek. —
 4. Mała szwaczka — 5. Odlot skowronka (powt.
 z II. klasy).

Listopad: 1. Piosnka o jesieni. — 2. Ojciec z niebios. —
 3. Moja zagroda. — 4. Niema jak nasz kraj.

Grudzień: 1. W zimie. — Kolędy (przypomnienie dawniej-
 szych i kilka nowych). — 2. Ptaszek w zimie.
 (powt. z I. klasy). — 3. Sierotka (powt. z I. kl.).

Styczeń: 1. Szopka (powt. z II. kl.). — Przybieżeli do Be-
 tlejem pasterze. — 3. Trzy króle. — 4. Lulajże
 Jezuniu. — Pieśń pracowitego Krakowiaka.

II. półrocze.

Luty: 1. Gosposie. — 2. Śpiewka woźnicy. — 3. Pieśń
 kowala. — 4. Piosnka wiejskiej dziewczynki.

Marzec: Pieśni wielkopostne (Któryś za nas cierpiał rany.
 Wisi na krzyżu. Jezu Chryste Panie miły!). —

2. Pieśń o Krakusowym grodzie. — 3. Śpiewka na wiosnę (z kl. I.).

Kwiecień: 1. Pieśń wielkanocna (Wesoły nam dziś dzień nastał). — 2. Wiosna (z II. klasy). — 3. Dziewczęta i słońce. — 4. Pieśń pastuszka (z II klasy). — 5. Jaskółeczka.

Maj: 1. Pieśni majowe do Matki Boskiej. — 2. Maj (z I. klasy). — 3. Marsz na wiosnę. — 4. Pieśń kowala. — 5. Wisła.

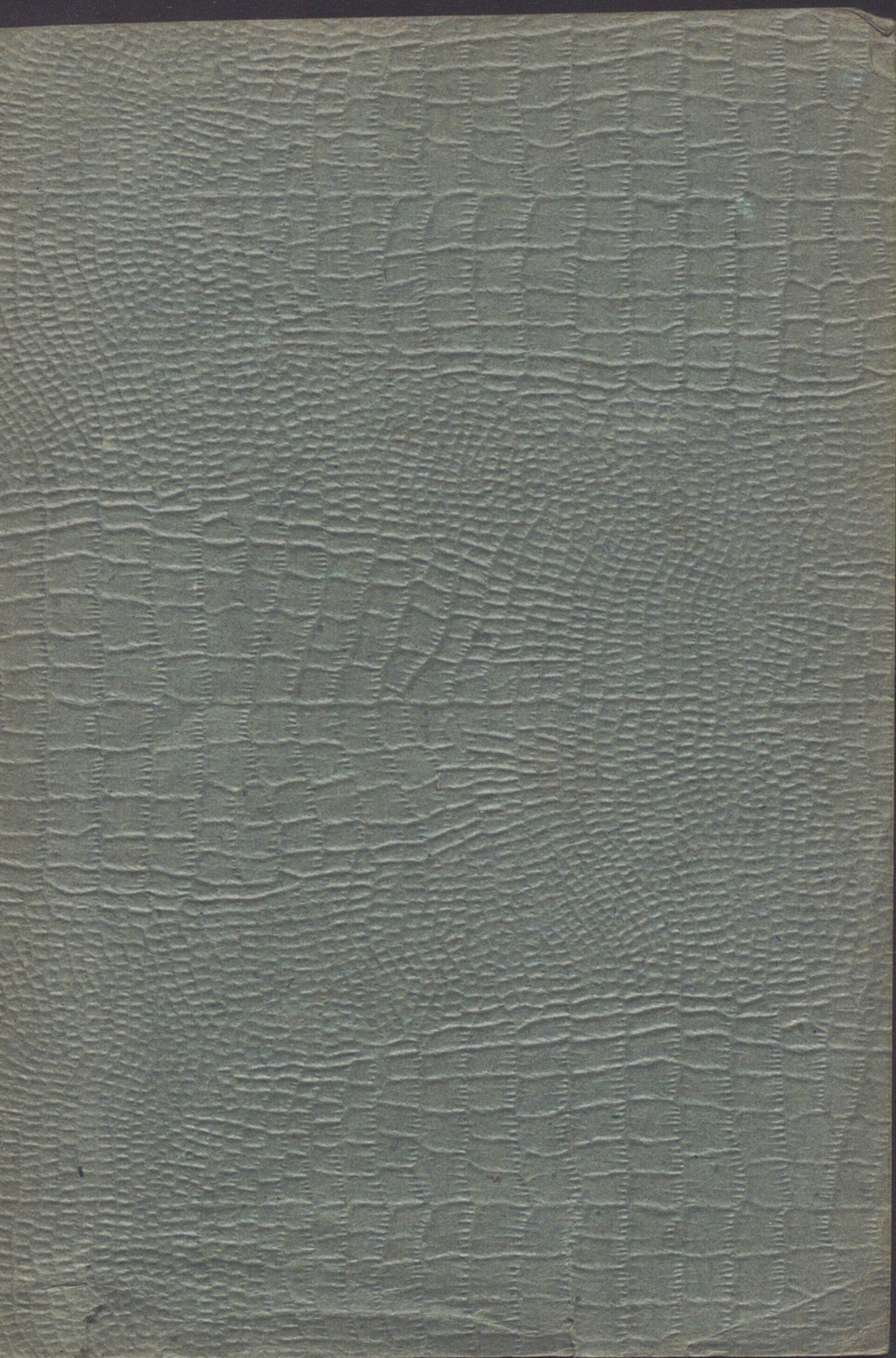
Czerwiec i lipiec: 1. Pieśń na Boże Ciało (Niebo, ziemia). — 2. Pieśń przewoźnika (Dniestr). — Wojak. — 4. Odpytywanie pojedynczych głosów. — 5. Wybór pieśni na zakończenie roku szkolnego.

Uwaga:

Ponieważ szkoły 1-, 2-, 3- i 4-roklasowe typu wiejskiego używają tych samych książek, ale różnią się znacznie co do wymiaru czasu, przeto będzie rzeczą nauczyciela w rozkładzie powyższym wybrać te pieśni, które dla jego szkoły szczególnie się nadają.

Program powyższy uwzględnia stosunki najkorzystniejsze, to jest szkoły 4-klasowej.

I. 5189

Mus.